

VINEVESTITORUL

Revista Vicariatului Ortodox Ucrainean din România

БЛАГОВІСНИК

Журнал Українського Православного Вікаріату Румунії

Nr. 13/ № 13 mai-iulie 2026 / травень – липень 2026

ISSN 3008 – 4474 ISSN-L 3008 – 4474

CUPRINS / ЗМІСТ

ARTICOLE / СТАТТІ

ARTICOLE / СТАТТІ	5
Importanța orei de religie	5
Gânduri la Duminica Orbului din naștere	7
Ziua Eroilor – o altfel de lecție de istorie	9
Зіслання Святого Духа або П’ятидесятниця	11
Postul și rugăciunea în opera Sfântului Paisie Velicickovski	16
Viata și activitatea Sfântului Alexie Kabaliuk (Carpatinul)	20
Життя і діяльність святого Алексія Кабалюка (Карпатського)	20
Smerenia – fereastră spre Dumnezeu	24
Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul	26
Să ne ferim de erezia reîncarnării!	28

DIN VIATA VICARIATULUI / З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

Cateheză la Centrul Biblic Lugoj	34
Vizită în Protopopiatul Lugoj	35
Sighet – 700 de ani de atestare documentară	37
Un nou slujitor pentru Vicariat	38
Campania umanitară la Centrul de Studiu Biblic Lugoj	39
Înmormântarea cântărețului din Parohia Valea Vișeuului	40
Hramul Bisericii „Înălțarea Domnului” sărbătorit în Parohia Bistra	41
Hramul bisericii „Înălțarea Domnului” în Parohia Dragomirești	42
Instalarea noului stareț la Mănăstirea Ruscova	43

Instalarea noului stareț la Mănăstirea Rona de Sus	44
Hramul Bisericii Pereu	45
Sărbătoarea Hramului în Parohia Remetea Mică	46
„Rusaliile”- hram la Poienile de sub Munte.....	47
Sărbătoarea Hramului „Pogorârea Duhului Sfânt” la Valea Vișeului	48
"Urmele sfinților ucraineni în România".....	49
Sfânta Taină a Maslului la Mănăstirea Rona de Sus	52
„Duminica tuturor sfinților”- Hram la Parohia Remeți	53
Centrul de Studii Biblice ajută oamenii nevoiași	54
Cerc Pastoral la Parohia Campulung la Tisa.....	55
Activitate pastorală a tinerilor în Parohia Valea Vișeului	56
Conferința preoțească în Protopoiatul Ortodox Ucrainean Lugoj	57
.....	57
Școala duminicală intră în vacanță / Недільна школа йде на канікули	58
Sfântul Maslu săvârșit la Mănăstirea Rona de Sus	60
Părintele Dumitru Colotelo a trecut la cele veșnice	61
„Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul”-Hramul Mănăstirii Ruscova	62
Hramul bisericii ucrainene din capitala Banatului Montan.....	63
„Sfinții Apostoli Petru și Pavel”- Hramul Bisericii din Crasna Vișeului	64
Hramul Bisericii din Parohia Petroasa Mare	65
Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din Bocicoiu Mare	66
Hramul Bisericii din Poienile de sub Munte III.....	67
Soborul Sfinților Apostoli - în cea mai vestică parohie ucraineană din România	68
Hramul bisericii din Maidan - Preloha din Crasna Vișeului - „Soborul celor 12 Apostoli"	69
Tabăra bucuriei la Mănăstirea Pereu.....	71

„Sfântul Volodimir” – Hramul Parohiei Lugoj 72

Colegiul de redacție: Pr. Vicar Marius Nicolae Lauruc (redactor șef), Pr. Consilier Dr. Iurcea Ioan, Pr. Protopop Petru Rahovan, Pr. Protopop Petru Rosoca, Pr. Brotnei Virgil, Pr. Cinar Gheorghe, Ierom. Dr. Nicolae Danco, Pr. Șanta Iulian, Pr. Sacaloș Mihai, prof. Iurcea Iustina

Редакційна колегія: от. Вікарій Марюс М. Лаурук, от. Радник Д-р Юрча Йоан от. Благочинний Петро Рагован, от. Благочинний Петро Росока, от. Бротней Вергілій, от. Чінар Юрій, от. Ієромонах Д-р Ніколає Данко, от. Шанта Юліан, от. Сакалош Михайло, проф. Юрча Юстина

blahovysnyk@gmail.com

Str. Bogdan Vodă, Nr. 12

Sighetu Marmăției, Maramureș 435500 România

Tel. 0262.315114 ; 0760.321.594

Autorii materialelor sunt responsabili, în întregime, pentru conținutul materialelor publicate.

www.binevestitorul.com

www.vicariatulortodoxucrainean.ro

ARTICOLE / СТАТТИ

Importanța orei de religie

Din anul 2007 până în 2025 am lucrat în învățământul preuniversitar ca educatoare în mai multe școli din județul Maramureș. Era specialitatea mea și am pus mult suflet în tot ceea ce am făcut pentru fiecare grupă de preșcolari, care îmi era încredințată, conștientizând în mod responsabil rolul anilor de grădiniță în formarea caracterului și în punerea unei baze solide pentru cunoștințele ce aveau să fie primite în anii de școală.

Deoarece am absolvit și studiile teologice, începând cu anul școlar 2025-2026 am început să predau Religia la clasele I-VIII la Școala din Ruscova și la Școala din Crasna-Vișeuului. Am început această nouă activitate cu mari emoții, însă și cu mare încredere că am să-mi fac meseria de dascăl cu aceeași seriozitate și dăruire ca la grădiniță.

Ca profesor de religie am început cu dorința de a ține cont de mai multe criterii pe care le consider esențiale. În primul rând, este important să respect programa școlară. Pentru fiecare clasă este o programă și un manual de predare adaptat vârstei. Elevii trebuie să cunoască adevărurile despre credință, potrivit vârstei ca să-l cunoască pe Dumnezeu. Apoi trebuie să iau în considerare faptul că noi aparținem comunității ucrainene, iar elevii noștri trebuie să știe rugăciunile și în limba maternă. Predau la clasă în limba ucraineană, iar dacă sunt elevi care nu știu limba ucraineană, le explic și în limba română.

Este important să înțelegem că, în satele cu populație de etnie ucraineană religia trebuie predată în limba maternă. Astfel, tinerele generații nu-și vor uita originile, rugăciunile și obiceiurile așa cum le-au preluat de la înaintașii lor. Nu în ultimul rând, mi-am propus să fiu sufletește aproape de fiecare elev, să le ascult problemele sufletești. Este esențial ca toți copiii și tinerii să fie ascultați în problemele care îi afectează.

Doar după ce am început să predau Religia, am realizat cât de importantă este această materie în curriculum școlar. Nevoia elevilor de a-l cunoaște pe Dumnezeu în contextul actual este enormă. Această nevoie este considerată de mulți educatori, teologi și psihologi ca fiind esențială, acționând ca o ancoră spirituală și morală într-o lume marcată de tehnologie, stres cronic, problema drogurilor, plecarea părinților la muncă în străinătate, criza valorilor morale și tradiționale.

Ora de Religie are o importanță majoră în educația copiilor și tinerilor, contribuind la formarea caracterului moral și a identității culturale prin transmiterea valorilor creștine și a modelelor de viață pozitive. Ora de Religie completează educația academică cu cea spirituală și morală, având un impact benefic asupra modului în care elevii se raportează la sine și la ceilalți, ajută la aflarea de răspunsuri la diferite probleme cu care se confruntă elevii. Ora de Religie oferă repere despre bine și rău, contribuind la formarea unei personalități morale, a conștiinței și a bunătății, promovează iubirea, respectul și compasiunea, elemente esențiale în interacțiunile sociale. Îi ajută pe elevi să înțeleagă tradițiile, istoria și moștenirea culturală a propriului cult, dar și a altora, susține dezvoltarea personală a copiilor și tinerilor.

Ora de Religie, devine pentru mulți elevi, mai ales pentru cei din clasele gimnaziale, un timp al cunoașterii celei adânci, al descoperirii Tatălui ceresc. Așa

precum preotul, prin misiunea sa trebuie să le descopere credincioșilor pe Dumnezeu, tot așa și profesorul la ora de religie trebuie să-L descopere elevilor, pe Dumnezeu, pe Tatăl nostru al tuturor care ne iubește, ne ocrotește și se îngrijește de toate cele necesare pentru fiecare dintre noi. Descoperindu-L astfel pe Dumnezeu se naște în sufletele elevilor credința, iar credința necesită cunoaștere, iar cunoașterea vine din practicarea rugăciunii și participarea la Sfânta Liturghie.

După aproape un an la catedra de Religie, pot să mărturisesc că iubesc ceea ce fac și că îmi dau toată silința să sădesc în sufletele micilor creștini, credința, nădejdea și dragostea, virtuți prin care noi toți ajungem să-L cunoaștem pe Dumnezeu și pe noi înșine.

Prof. Iustina Iurcea

Gânduri la Duminica Orbului din naștere

Duminica a 6-a după Paști ne întâmpină cu Evanghelia de la Ioan (9, 1-38), în care aflăm despre vindecarea unui orb din naștere. Mântuitorul nostru Iisus Hristos, făcând această minune, ne arată puterea Sa dumnezeiască. Ni Se descoperă ca fiind Cel care are putere de a face minuni; nu a fost un simplu profet, un simplu învățător, ci Însuși Fiul lui Dumnezeu mărturisit prin minuni.

Și astăzi Dumnezeu Se descoperă prin minuni în viața noastră. Trebuie doar să avem ochii inimii deschiși pentru a-L putea cunoaște. Fiecare dimineață în care ne trezim, fiecare zi în care ne vedem cu cei dragi, fiecare primăvară în care vedem natura trezită la viață sunt

minuni care pentru noi au devenit lucruri obișnuite, prin care Dumnezeu ni Se descoperă.

Orbirea fizică și orbirea duhovnicească

Astăzi am auzit despre orbirea trupului, dar am auzit și despre orbirea inimii. Fariseii, care în loc să se bucure de binele primit de un apropiat al lor, încep să se comporte ca niște judecători care îl trag la răspundere pe cel vindecăt pentru binele primit. Ne întrebăm: de ce? Inima lor a fost orbită din cauza invidiei și a urii față de Hristos. Orbirea inimii apare atunci când invidia, ura și minciuna pun stăpânire pe mintea omului. Am aflat astfel cum apare orbirea inimii și de ce trebuie să ne ferim.

De la „De ce?“, la „Cum pot ajuta?“

Apoi, ucenicii îl întreabă pe Hristos cine a păcătuit de acest om s-a născut orb. Căutau explicații și înțeleșuri. De multe ori și noi suntem obișnuiți, atunci când vedem pe cineva în suferință, să ne întrebăm de ce, ce a făcut, cu ce a greșit, sau chiar spunem că din cauza părinților și a păcatelor lor suferă acea persoană.

Hristos ne arată că nu toate suferințele sunt din cauza greșelilor sau a păcatelor părintești, ci sunt lăsate ca prin ele să se descopere puterea lui Dumnezeu. Mântuitorul ne învață că nu avem menirea să căutăm explicații sau acuze atunci când vedem suferință în jurul nostru. Nu asta este menirea noastră.

Datoria noastră este să ne întrebăm: cum pot să ajut eu acest om, cu ce îi pot fi eu de folos, cât pot eu să particip la suferința lui și să-i duc greutatea? Așa cum spune Sfântul Apostol Pavel: *„Purtați-vă sarcinile unii altora”* (Galateni 6,2). Aceasta este datoria noastră.

Suntem chemați, prin exemplul Mântuitorului, să fim mângâiere, să fim sprijin și să fim lumină pentru cei în suferință sau greutate, nu să căutăm explicații la problemele lor. Hristos ne învață: *„Voi sunteți lumina lumii”* (Matei 5,14) sau mai spune: *„Voi sunteți sarea pământului; dacă sarea se va strica, cu ce se va săra?”* (Matei 5,13).

La fel ca și Mântuitorul, și noi venim pe acest pământ cu o misiune, cu un scop pentru care Dumnezeu ne-a trimis în această viață. Cel mai frumos scop al nostru ar trebui să fie acela de a fi lumină și bucurie pentru cei din jur: pentru

familie, pentru copii, pentru părinți, pentru vecini, pentru colegii de muncă, pentru toți cei de lângă noi.

Sfânta Liturghie – sursa Luminii

Singuri nu putem să devenim lumină, ci trebuie prima dată să o primim, iar apoi să o ducem mai departe. Cum o primim? Ne amintim de noaptea de Înviere: venim toți la biserică, la un moment dat se face întuneric și așteptăm ca preotul să iasă din altar cu lumânarea și să ne cheme: „*Veniți de luați lumină!*”. Acest moment nu e doar un ritual, este chemarea Mântuitorului de a primi lumină direct de la El.

Lumina o primim în Biserică, prin Sfintele Taine și prin Sfânta Liturghie. La fiecare Sfântă Liturghie, Hristos vine să ne aducă lumină; la fiecare slujbă auzim îndemnul: „*Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, apropiați-vă!*”.

Suntem chemați să ne apropiem pentru a primi lumina, ca mai apoi să o ducem în lumea noastră. Despre aceasta ne vorbește duminica de astăzi: Hristos care Se descoperă prin minuni și faptul că toți suntem chemați să fim lumină într-o lume plină de ură, invidie, minciună și întuneric.

Pr. Iulian Șanta

Ziua Eroilor – o altfel de lecție de istorie

De Praznicul Înălțării Domnului, Ziua Eroilor, Parohia Ortodoxă Ucraineană Sighet a organizat o altfel de oră de istorie, în capela cimitirului. Celor prezenți le-a vorbit, la început, Dl. Teofil Ivanciuc (cărui Sighetul îi datorează găsirea copiei documentului care înregistrează prima atestare documentară a municipiului) despre situația Sighetului în cel de-al Doilea Război Mondial. Cu populația înjumătățită, grav afectat de urmările războiului, Sighetul a devenit, la un moment dat, punct de tranzit

pentru sute de mii de soldați și civili în fiecare zi. Dl. Ivanciuc, un veritabil Magister Historiae Maramorosiensis, le-a explicat, în special zecilor de elevi prezenți la eveniment, de ce Sighetul și România trec prin cea mai bună perioadă a istoriei, bucurându-se de libertate și de unele drepturi la care înaintașii noștri nici nu visau.

Mai apoi, Dl Prof. Marius Voinaghi, inițiatorul și coordonatorul Cercului de Istorie Gemina, din cadrul Colegiului Național “Dragoș Vodă” le-a vorbit celor prezenți despre lipsurile, foametea și bolile care au decimat școlile sighetene în

perioada celui de-al Doilea Război Mondial. De asemenea, Domnul Profesor, care le insuflă elevilor sigheteni dragostea pentru Istorie de peste două decenii, a prezentat un document despre existența unor morminte sovietice în parcul central al orașului, în anul 1945. La rândul său, Dl. Profesor le-a vorbit tinerilor și despre perioada întunecată a regimului comunist.

La sfârșit, am prezentat, pe scurt, componența și istoricul parcelei Eroilor și Victimelor din cel de-al Doilea Război Mondial, din cadrul cimitirului parohial, încercând să risipesc mitologia țesută în jurul acestuia în perioada comunistă. Acolo nu sunt înmormântați doar soldați, ci și civili, dintre care 112 copii. Iar după originea etnică a celor înmormântați, ucrainenii și rușii au aceeași pondere, urmați de români, turkmeni, kazahi ș.a.

În încheiere, prezentatorii au convenit, alături de cei prezenți, că este nevoie de mai multe astfel de întâlniri, pentru a vorbi despre ororile și greșelile trecutului.

La sfârșit, a fost săvârșită o Panihidă pentru odihna celor înmormântați în parcela cimitirului parohial care este o mărturie tăcută despre ororile trecutului.

pr vicar Marius N. Lauruc

Зіслання Святого Духа або П'ятидесятниця

Зіслання Святого Духа на Апостолів у п'ятдесятний день після Воскресіння Ісуса Христа вважається днем народження першої християнської Церкви. Саме тоді, після Зіслання Святого Духа, Апостол Петро виголосив першу проповідь. Внаслідок його слів охрестилися близько 3000 людей, що поклало початок першій громаді

вір'ян.

Отже, на 50-й день після Воскресіння Христового апостоли зібралися разом у Сіонській горниці в Єрусалимі. Раптом пролунав шум, схожий на сильний вітер, і на головах апостолів з'явилися розділені вогненні язики. На апостолів зійшов Святий Дух і вони отримали дар розмовляти різними мовами, яких раніше не знали. Це дуже здивувало присутніх людей, вони могли чути як апостоли проповідують кожному його рідною мовою. Люди зрозуміли, що з апостолами, які були переважно рибалками без великої освіти, сталося велике чудо Боже. Учні Христа отримали духовну силу і дар мов, що дозволили їм йти по всьому світу та проповідувати Слово Боже всім народам.

Повчання апостолів зворушили людські серця, які у свою чергу зажадали отримати того самого Святого Духа і Дару Божого, якого здобули Апостоли. Святого Духа ми можемо отримати через сильну віру, щиру молитву, покавання

та таїнства (Хрещення, Миропомазання, Сповідь, Причастя). Найважливіше є відкрити своє серце для Бога і дозволити Святому Духу діяти у вашому житті.

Сьогодні священники є ті, які продовжують духовну місію апостолів, вони проповідують Слово Боже людям та звершують таїнства, надають духовну підтримку вірянам та активно працюють у парафіях. Священство це Божий дар і одне із семи таїнств, через яке Дух Святий наділяє покликаних людей (священників) священною владою навчати, бути пастирями та проводити богослужіння. Священники звершують також інші святі тайни, такі як: Хрещення, Сповідь, даруючи віруючим Божу благодать.

Отож, Сходження Святого Духа на нас має місце спершу в Таїнстві Хрещення, а його зміцнення — через Миропомазання. Священник є той який проводить Таїнство Хрещення, через яке людина духовно народжується для вічного життя, очищається від гріхів, включно з первородним, та стає членом Церкви. «Істинно, істинно кажу вам: якщо хто не народиться з води і Духа, не може увійти у Царство Боже.» (Ів 3, 5). Священник бере дитину на руки та проносить її через двері храму до вітара (для хлопчиків) або до Царських врат (для дівчаток), супроводжуючи це молитвою та благословенням, потім вперше причащає немовля Тілом і Кров'ю Ісуса Христа для вічного життя. Священник молиться за новоохрещеного, щоб маленький хрестянин зростав і духовно не лише тілесно.

Священник має також місію навчати людей християнську науку, яка здійснюється через проповіді під час богослужінь, духовні бесіди, катехизацію. Він проводить і Сповідь (Таїнство Покаяння), під час якого людина щиро кається у своїх вчинках. Через молитву розрішення священник відпускає гріхи, даруючи благодать для оновлення життя та зцілення душі. Слідую Причастя (Євхаристія) – таїнство, що очищають душу та єднають людину з Богом.

Через Тайну Вінчання, священник єднає жінку з чоловіком назавжди. З молоді сім'ї народжується молоде покоління людей. Єдність чоловіка з його дружиною є найсильнішим зв'язком любові, яке відбувається на землі. Священник є той, який слухає всі скорботи своїх вірян та підтримує їх духовно і матеріально, щоб перенести легше тягари цього світу. Також священник

відправляє християнина у молитвах на останні його дорозі до вічності, запечитує його гріб до останнього загального Воскресіння.

Але, священник є також людиною прихильною до спокусів цього світу, до щоденного гріха, і може багато разів помилитися, але через Духа Святого, якого отримав у Тайні Священства має святий обов'язок причащати вірянам з тим самим Духом та показати їм правдиву дорогу до вічності, так як навчає нас Святий Серафим Саровський: «Ціль нашого життя є здобути Духа Святого».

отець-радник Іван Юрча

Simpozionul „Urmele Sfinților Ucraineni în România”

Duminica a doua după Rusalii este dedicată cinstirii tuturor Sfinților Români. La propunerea Părintelui Vicar Marius Lauruc, și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, sâmbătă, 13 iunie 2026, în ajunul Duminicii Sfinților Români, la Biserica “Înălțarea Sfintei Cruci” din Sighetu

Marmăției, Vicariatul Ortodox Ucrainean din România, în parteneriat cu Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței din Sighet, a organizat Simpozionul „Urmele sfinților ucraineni în România”. Au fost evocați cei trei sfinți ucraineni: Sfântul Paisie de la Neamț (Velickovski), Sfântul Vasile de la Poiana Mărului și Sfântul Alexie Carpatinul, care au revigorat monahismul ortodox, au promovat filocalismul și au apărât

identitatea ortodoxă în spațiul românesc.

Simpozionul a început cu rugăciunea Domnească „Tatăl Nostru” cântată de preoții ucraineni împreună cu publicul prezent, ceea ce a creat, de la bun început, o atmosferă de comuniune și unire în credință.

În deschiderea simpozionului Părintele Vicar, Marius Lauruc, a făcut o prezentare generală a celor trei Sfinți Ucraineni: Sfântul Paisie de la Neamț (Velickovski), Sfântul Vasile de la Poiana Mărului și Sfântul Alexie Carpatinul, care au marcat ortodoxia românească. Părintele vicar le-a reamintit celor prezenți faptul că din cauza dușmanului secular al ucrainenilor, mulți ucraineni s-au refugiat și încă se refugiază pentru a-și salva viața în țara noastră. Astfel, și-au găsit refugiul pe teritoriul Țărilor Române mulți oameni din Ucraina: ieromonahi, pictori, doctori, etc.

Părintele Consilier, Ioan Iurcea a prezentat referatul „Sf. Paisie – Înnoitor al vieții duhovnicești din mănăstiri”, subliniind contribuția duhovnicească pe care a avut-o Sf. Paisie în cele trei mănăstiri din Dragomirna, Secu și Neamț.

În continuare Părintele Protopop Petru Rahovan a vorbit despre viața și opera Sfântului Paisie, care a marcat profund spiritualitatea ortodoxă. Este vorba despre: **Autobiografia** – o confesiune sinceră și un document istoric prețios, **Scrisorile Duhovnicești** – o colecție de corespondență bogată cu ucenici, stareți și mireni și **Dobrotolibie** – traducerea monumentală în slavonă (și ulterior în română) a celebrei antologii patristice grecești Filocalia.

Despre Sf. Vasile de la Poiana Mărului a vorbit părintele Viorel Brotnei de la Parohia Ortodoxă Ucraineană din Bistra, subliniind faptul că Sfântul Cuvios Vasile de la Poiana Mărului a fost un mare isihast și reînnoitor al monahismului ortodox. Activitatea sa esențială fiind legată de două repere fundamentale: a fost duhovnicul și cel care l-a călugărit pe Sf. Paisie Velicicovschi, iar învățătura sa centrală a așezat **Rugăciunea lui Iisus** ca armă supremă împotriva demonilor.

Părintele Mihai Sacaloș de la Parohia Ortodoxă Ucraineană din Valea Vișeuului a prezentat viața și activitatea Sfântului Alexie Kabaliuk (Carpatinul), condamnat la închisoare pentru propovăduirea credinței ortodoxe, în urma unui celebru proces care a avut loc la Sighet. El a avut legături cu localitățile din stânga Tisei, de la Remeți până la Valea Vișeuului. Parohia «Pogorârea Sf.Duh» din Valea Vișeuului deține o părticică din Moaștele Sf. Alexie. De numele acestui Mare Sfânt se leagă și renașterea ortodoxiei în zona Transcarpatia, deoarece prin eforturile

sale și ale altor misionari care i-au urmat, se estimează că în jur de 35.000 de credincioși din cadrul Bisericii Greco-Catolice au revenit la Biserica Ortodoxă.

Părintele Gheorghe Cinar de la Parohia Ortodoxă Ucraineană din Rona de Sus, de asemenea, a făcut o prezentare despre Sf. Alexie cu tema: „Sf. Alexie Carpatinul – mărturisitor în temnițele comuniste”. Sf. Alexie a suferit mai multe prigoane, a fost închis de mai multe ori, iar la Sighet a fost întemnițat timp de 4 ani și 5 luni. În 1918 a fost eliberat, iar după eliberare, a construit mai multe așezăminte monahale.

La rugămintea Părintelui Vicar, la Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței din Sighet, într-una din celule, a fost pusă o icoană cu Sf. Alexie.

A urmat prezentarea Părintelui Vicar Emerit, Nicolae Lauruc, care a vorbit despre vremurile trăite de preoții noștri înainte de 1989, precum și despre traducerea din limba română în limba ucraineană a Acatistului Sf. Paisie Velicicovschi, lucrare de care s-a ocupat părintele însuși.

Simpozionul „**Urmele Sfinților Ucraineni în România**” s-a încheiat cu Troparul Sfântului Alexie, cântat de Corul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din Sighetu Marmatiei, timp în care Părintele Consilier Ioan Iurcea i-a uns cu untdelemn pe toți cei prezenți în biserică.

De la biserică, ne-am îndreptat pașii către Memorialul „Durerii”, unde preoții au cântat Troparul Sfântului Alexie, iar corul din Sighet, condus de doamna preoteasă Margareta Lauruc, a cântat o priceasnă dedicată Sfinților Ucraineni, care prin mărturisirea lor au întărit credința ortodoxă pe plaiurile noastre.

Pr. Consilier dr. Ioan Iurcea

Postul și rugăciunea în opera Sfântului Paisie Velicikovski

1. Sfântul Paisie – un om al rugăciunii

Sfântul Paisie, având de la botez numele de Petru, în amintirea Sfântului Ierarh Petru Movilă, născut într-o familie preotească, de mic deprinde dragostea de Dumnezeu și de rugăciune. Din fragedă tinerețe simte nevoia și dorința de a se dedica deplin lui Dumnezeu prin viețuirea monahală, viața pe care o și urmează la vârsta de 19 ani. Marii duhovnici din vremea lui, văzând dragostea lui de cele duhovnicești și râvna de a cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu descoperit în Sfânta

Scriptura și punerea lui în practică, l-au numit „tânărul bătrân”[\[1\]](#).

Sfântul Paisie a căutat foarte mult timp un povățuitor iscusit, care să-l învețe meșteșugul rugăciunii neîncetate propuse de Sfântul Apostol Pavel „*rugați-vă neîncetat*” (I Tesaloniceni 5, 17), cunoscută și sub numele de „*Rugăciunea inimii*” sau „*Rugăciunea lui Iisus*”. Pentru această îndelednicire duhovnicească a căutat povățuire la marii duhovnici, atât în țara noastră cât și în Muntele Athos, însă se pare că practica „*rugăciunii minții*” a deprins-o în țara noastră la schitul Cârnul[\[2\]](#).

Pe lângă rugăciune, Sfântul Paisie știa că omul ca să se sfințească are nevoie și de multă nevoință, pentru a supune trupul minții, după cum concluzionează și Mântuitorul nostru Iisus Hristos spunând: „*Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită. Căci duhul este osârduitor, dar trupul este neputincios*” (Matei 26, 41). Pentru a reuși să-și păstreze rugăciunea minții curată, sfântul este conștient că are nevoie și de o disciplină a trupului prin post și alte rețineri de la plăcerile lumești. Tocmai de aceea din această privință îl putem vedea pe Sfântul Paisie ca unul care își asumă încă din tinerețe multe nevoințe, un om care când își propunea ceva respectă cu multă sfințenie și

fermitate făgăduințele făcute. De exemplu, în tinerețe a făgăduit să nu bea niciodată alcool și acest detaliu l-a respectat toată viața.

De asemenea și-a propus să respecte cu sfințenie cuvintele Mântuitorului de a nu cleveti și de a nu judeca păcatele nimănui: „*Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu judecata cu care judecați, veți fi judecați, și cu măsura cu care măăsurați, vi se va măsura*”. (Matei 7, 1-2). Aceste făgăduințe, sfântul Paisie le-a respectat după cum el însuși mărturisește: „*Doamne, dacă voi învinui vreodată pe cineva, chiar dacă îl văd păcătuind cu ochii mei, să se deschidă pământul și să mă înghită!... Și prin harul lui Hristos am ținut această făgăduință toată viața mea*” [3].

Această râvnă de a studia învățătura Domnului cuprinsă în Sfânta Scriptură și de a o pune în practică, a atras pe lângă el mulți ucenici de pe diferite meleaguri (700 de monahi doar la Mănăstirea Neamț și alte sute de monahi și frați la Secu, Sihăstria, Sihla etc.), atrași de sfințenia vieții lui. Putem observa că atunci când slujitorul lui Dumnezeu cunoaște învățătura Domnului revelată în Sfânta Scriptură, dar și împlinește ceea ce știe și învață, această râvnă aduce roadă însutită și sfințește viața celui care o practică, după cum ne spune și Mântuitorul: „*cel ce va strica una din aceste porunci, foarte mici, și va învăța așa pe oameni, foarte mic se va chema în împărăția cerurilor; cel ce va face și va învăța, acesta mare se va chema în împărăția cerurilor*” (Matei 5, 19).

Pe bună dreptate starețul Paisie de la Neamț poate fi numit „*cel mai de seamă părinte duhovnicesc al secolului al XVII-lea și un adevărat înnoitor al monahismului românesc*” [4].

2. Postul și rugăciunea în viziunea Sfântului Paisie

2.1 Postul

Postul în viziunea Sfântul Paisie are o importanță foarte mare atunci când dorești să supui trupul după poruncile lui Dumnezeu. Postul nu este văzut ca o desconsiderare a trupului ca creație a lui Dumnezeu, ci postind, ca și creștin, reușești să supui trupul doritor de anumite plăceri, minții care însetează după Harul lui Dumnezeu. Această luptă împotriva dorinței păcătoase dobândite

datorită căderii protopărinților noștrii, o recunoaște și Sfântul Pavel când zice: „Căci nu fac binele pe care îl voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvârșesc. Iar dacă fac ceea ce nu voiesc eu, nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine” (Romani 7, 19-20).

Sfântul Paisie când vorbește despre post el se referă nu neapărat la o mâncare echilibrată vegetală, de trei mese pe zi. Ci atunci când vorbește despre post se referă la o mâncare săracă (pâine și apă, în special pentru monahi), adică o cantitate necesară doar pentru păstrarea puterilor fizice, nu neapărat să mâncăm sau să savurăm mâncăruri vegetale (de post).

O astfel de persoană care reușește să mănânce echilibrat și puțin pe parcursul vieții lui, „poate săvârși orice lucru duhovnicesc”^[5]. Pentru Sfântul Paisie postul este atunci când mănânci puțin, o dată pe zi, și nu mâncăruri alese și diversificate și trebuie să te scoli încă puțin flămând de la masă. El recomandă și spune că doar ridicându-te puțin flămând de la masă vei putea supune trupul sufletului, vei fi capabil de îndeletnicirile fizice de zi cu zi și doar astfel vei putea birui patimile trupesti. Nu postul, ci mâncarea puțină și săracă are capacitatea de a nimici poftele trupului.

Sfântul Paisie nu este de acord cu postul peste puterile fizice ale omului. Nu este de acord cu rețineri îndelungate de la mâncare, post negru, iar mai apoi după terminarea acelei perioade să recurgi la îmbuibare și la odihnă multă pentru trup. Este mai de folos să mănânci zilnic și puțin și așa poți dobândi măsura în toate ale vieții tale. De foarte multe ori postul luat și săvârșit peste puterile tale te păgubește pentru că în mare parte este făcut din trufie.

Postul, ne spune Sfântul Paisie, ținut cu dreaptă socoteală este începutul virtuților duhovnicești. Dacă vrem să ne păstrăm sufletul și mintea curată de diferite gânduri murdare, care atrag păcatul lângă noi, este nevoie să ne curățim trupul cu post. Postul este necesar sufletului pentru curățirea de patimi la fel cum este necesar trupului de aer pentru a supraviețui. De asemenea arătând necesitatea și importanța postului în relația noastră cu Dumnezeu, Sfântul Paisie spune că este cu neputință să fi preot și să nu ți post^[6].

2.2. Rugăciunea

Rugăciunea, în viziunea marelui isihast, este o virtute comună oamenilor și îngerilor. Comună, pentru că atât oamenii dar și îngerii au nevoie de rugăciunea de laudă sau de slăvire a lui Dumnezeu. Aceasta îi aseamănă pe oameni, atunci când se roagă, cu îngerii din ceruri, care neîncetat stau în fața Tronului aducând laude neîncetate Sfintei Treimi. Iar această practică, aduce în inima celui ce o rostește, veselie dumnezeiască [\[7\]](#).

Sfântul Paisie când se referă la rugăciune se refera în mare parte la rostirea rugăciunii neîncetate, „rugăciunea lui Iisus”, rugăciune pe care a dobândit-o și a săvârșit-o întreaga viață. El socotește acest dialog cu Dumnezeu ca fiind cea mai puternică armă/sabie împotriva lucrărilor diavolești. Este acea unealtă care reușește să dezrădăcineze și cele mai adânci patimi din sufletul nostru [\[8\]](#). Mai explică marele stareț, că omul care lucrează rugăciunea trăiește bucuria și veselia dumnezeiască, bucurie care îl fac pe om să nu mai dăruiască importanță lucrurilor materiale. Așa se explică de ce pustnicii și marii sihaștri sau cuvioșii nu mai dădeau importanță îmbrăcămintei și aspectului lor exterior.

„Doamne Iisuse Hristoase miluiește-mă!”, este rugăciunea care trebuie rostită neîncetat, în orice loc și în orice împrejurare. Este o rugăciune mai presus de orice altă rugăciune scrisă, chiar și mai presus de rugăciunea psalmilor, pentru că ea exersată și repetată ajunge să izvorască din inimă, de aceea este numită și rugăciunea inimii. Sub îndrumarea duhovnicului ea trebuie rostită la început cu mintea, rațional, însă în timp ea trebuie coborâtă în inimă. Această rugăciune rostită din sinceritatea inimii este mântuitoare [\[9\]](#)

Pentru a dobândi rugăciunea neîncetată avem nevoie de trei virtuți: dragoste de Dumnezeu și de oameni, înfrânare și de rugăciunea lui Iisus. De ce? Pentru că dragostea potolește mânia, înfrânarea înlătură plăcerile trupesti iar rugăciunea lui Iisus păstrează mintea curată [\[10\]](#).

Ierom. Nicolae Danco

Viata si activitatea Sfantului Alexie Kabaliuk (Carpatinul)

Життя і діяльність святого Алексія Кабalyюка (Карпатського)

Transcarpatia (Zakarpattia), reprezintă unul dintre cele mai complexe teritorii ale Europei Centrale din punct de vedere confesional, etnic dar și politic. Istoria creștinismului de pe teritoriul Transcarpatiei (Zakarpattya) este una bogată și datează chiar din primele secole – săpăturile arheologice evidențiază prezența creștinilor chiar de la sfârșitul secolului I – începutul

secolului al II-lea.

Cei care au adus un aport important pentru înflorirea creștinismului în această parte a Ucrainei – au fost frații **Chiril și Metodie**, împreună cu ucenicii săi, în a doua parte a secolului al **IX – lea** – ceea ce a rezultat la înființarea unei eparhii ortodoxe la Muncaci (Mukacevo). Și așa până la mijlocul secolului al **XVII-lea**, creștinii din Transcarpatia s-au bucurat atât de tradițiile și învățăturile Bisericii Ortodoxe Răsăritene. Această regiune, aflată sub stăpânire austro-ungară până în anul 1918, cuprindea în hotarele sale o populație majoritar slavă de rit răsăritean(bizantin).

Momentul declinului se întâmpla în biserica **Castelului din Ujgorod**, când 63 de preoți aleg să primească unirea cu Roma – ceea ce poartă denumirea de *Unia de la Ujhorod din anul 1646*. Astfel situația religioasă a Transcarpatiei la începutul secolului XX era complicată. Cu toate că în anul 1868 a fost adoptată legea pentru egalitatea în drepturi a tuturor confesiunilor de pe teritoriul Imperiului Austro-Ungar, situația de la fața locului era de departe alta decât cea

dorită. Atât includerea forțată a tuturor țăranilor, fără excepție, în componența bisericii greco-catolice, impozitele exagerate din partea preoților uniți dar și nemulțumirile legate de atitudinea statului au dus la manifestări din ce în ce mai vehemente legate de același scop – dorința de a mărturisi liber credința ortodoxă.

Imperiul Austro- Ungar, se prăbușește tocmai din această cauză , în anul 1918 – folosind o politică greșită desfășurată pe mai multe direcții dintre care amintim : deznaționalizarea popoarelor cuprinse între hotarele sale (printre care și ucrainenii), impunerea limbii maghiare și a religiei catolice. Și așa din anul 1734 – când a trecut la cele veșnice la mănăstirea din Uglea, ultimul episcop ortodox **Dosoftei de Transcarpatia**, autoritățile nu și-au mai dat acordul pentru alegerea altui episcop ortodox în zonă. Și așa, în satele Velyky Luchky și Iza au apărut grupări care au cerut pentru prima dată un preot ortodox. Oamenii erau gata să meargă chiar până la moarte pentru ca visul lor să devină realitate. Un duhovnic ortodox, care să îi mângăie, un păstor care să aibă aceeași râvnă cu ei – era singurul lucru care le lipsea. În acest context de suferință și de căutare spirituală, providența divină a pregătit un om care să aprindă din nou flacăra Ortodoxiei în inimile credincioșilor. Așadar începutul aceste mișcări pentru restabilirea Ortodoxiei pe teritoriul Transcarpatiei își are începutul și este strâns legată de numele ascetului, sfântului și cuviosului – **ALEXIE KABALIUK** cunoscut posterității drept **CARPATINUL**.

Nașterea și copilăria

Олександр Іванович Кабалюк se naste la 1 septembrie 1877, în localitatea Iasinea – astăzi districtul Rakhiv, regiunea Transcarpatia, în familia unui țăran de neam huțul, din părinții Ivan Kabalyuk și Anna Culcetska (Івана Кабалюка та Ганни Кульчицької), în total familia având 9 copii – numele primindu-l în cinstea și amintirea cneazului Oleksandr Nevski. De mic copil este obișnuit cu munca și rugăciunea. Părinții câștigându-și existența prin lucrarea pământului. În amintirile sale, părintele amintea: *“tatăl meu era agricultor. Mama era credincioasă, postea”;* *“Încă din copilărie am început să mă gândesc deseori la chestiunile religioase și dintre cărțile cumpărate de mine o bună parte aveau conținut duhovnicesc”.* Cu greutate urmează cursurile școlii din

localitate, unde se practică maghiarizarea forțată a elevilor, în paralel studiind și la școala parohial-bisericească greco-catolică, biserica pe care din alte motive decât cele samovolnice – o frecventau părinții. Este nevoit să renunțe la visul de a merge la gimnaziu, din acest motiv alege să fie **autodidact**

Maturitatea

Între anii 1897- 1901, îndeplinește stagiul militar în orașul **Kosice** (al doilea oraș ca mărime din Slovacia) și **Miskolc**. La întoarcerea sa acasă, duce o luptă interioară între nevoia căsătoriei și refuzul ei; pe durata a trei ani – fapt care îl pune pe gânduri pe tânărul huțul Alexandru. De tânăr este nevoit să preia frâiele gospodăriei – după moartea tatălui său, însă lucrul care îl atrage mereu rămâne **rugaciunea**. Cu acest gând, în anul 1903, vizitează mănăstirile din Bixad, Suceava sau Mariapocs (Ungaria); un impact semnificativ avându-l întâlnirea cu egumenul Arcadie de la mănăstirea Bixad, care îl slujește pe Alexie să se dedice slujirii lui Dumnezeu. Ajunge în Muntele Athos la mănăstirea Sfântului Pantelimon – unde mărturisește și primește credința cea Ortodoxă. În data de 5 mai 1910 este tuns în monahism iar în luna august a aceluiași an, este hirotonit ieromonah. Primind aceste daruri ale Bisericii lui Hristos, se întoarce în locurile natale, unde începe să propovaduiască Ortodoxia în rândul uniților.

Se adresează patriarhului Constantinopolului, Ioachim al III-lea – să fie numit misionar; I se recomandă să se adreseze patriarhului de Karlovic, în subordinea căroră se afla comunitatea ortodoxă din acele părți. În cele din urmă, după întâlnirea cu patriarhul sârb Luchian Bogdanovici , este numit ajutor al preotului ortodox din Miskolc, pentru satele Velykyj Luchki și Iza.

Trebuie amintit faptul că, potrivit recensământului din anul 1910, în Transcarpatia, se numărau doar 582 persoane creștin- ortodoxe. În zilele noastre, conform recensământului din 2001, arată că în Transcarpatia, 81 % din populație s-a declarat ucraineană, în timp ce 12 % au menționat că sunt maghiari, iar 2, 6 % – români.

Întors în Transcarpatia, Sfântul Alexie a desfășurat o activitate misionară de o intensitate rar întâlnită. Rezultatul misiunii sale a fost acela de întoarcere la Ortodoxie a peste 35,000 de uniați din localitățile: Iza, Velyki Luchky, Iasinea, Hust, Lypcha, Belky, Ilnytza, Chumalovo, Tereblia s.a. Cu siguranță munca nu a fost una ușoară, ieromonahul Alexie fiind de multe ori arestat, însă având susținerea poporului – în principal din satul Iza sau Velykiy Luchki, este eliberat de fiecare dată, după câteva zile de detenție. Însă după perchezițiile făcute de poliție, din casa ieromonahului din Iasinea și confiscarea multor bunuri ca: potirul, veșmintele preoțești, cărți bisericești – și casa a fost pusă sub sechestru – ieromonahul hotărâște să se salveze de la arestare, plecând la Cernăuți; *“ M-am decis să plec la mănăstirea Yablocinski, unde le-am relatat celor de acolo cu de-amănuntul despre prigoanele care au început împotriva ortodocșilor. . La scurt timp despre lucrul acesta au aflat ziarele din Europa – tipărite în rusă, franceză, engleză ... – au început să apară articole care dezaprobau teroarea maghiară.”*

În anul 1912, după o adunare a clerului greco-catolic, la Sighetu-Marmatiei, clerul se adresează guvernului cu rugamintea de a suprima mișcarea ortodoxă. Au fost intentate mai multe procese cu diferite acuzații: falsificarea documentelor, propagandă politică antistatală, propagandă rusă, folosirea cărților de teologie interzise (editate la Kiev) ș.a.

Ieromonahul Alexie este nevoit să fugă în America, unde continuă munca sa misionară, aducând la credință pe mulți. În țara natală, situația se înrăutățește. Atunci când mișcarea orthodoxă nu a putut fi oprită prin intermediul amenzilor și a impozitelor, Ministerul afacerilor interne l-a trimis la Sighet pe consilierul Gorner, care a fost însărcinat cu suprimarea mișcării ortodoxe. În multe localități se fac razii, în urma cărora au fost arestate în jur de 180 de persoane. Pe motiv de lipsă de probe, instanța a lăsat în arest 94 de oameni. Ședința de judecată a fost planificată în Debrecen, însă data începerii ședinței se schimba mereu, din cauza lipsei învinuitului principal, **Alexie Kabaliuk** și a insuficienței dovezilor din partea reclamantilor. La Budapesta se organizează o conferință care a fost convocată în legătură cu acest proces, la care, printre alții, au luat parte, șeful guvernului, ministrul cultelor sau episcop greco-catolic al Muncaciului, Antonie Papp.

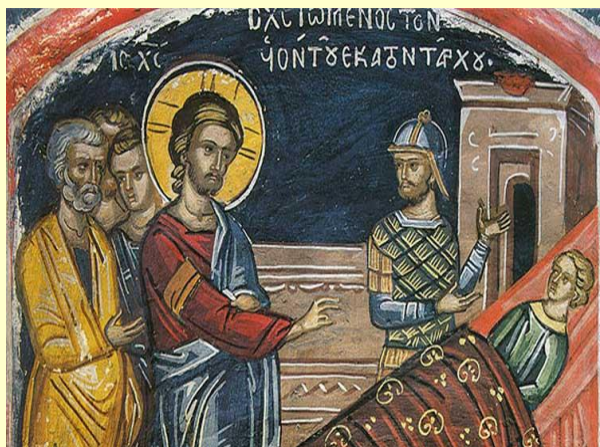
Acesta este și momentul întoarcerii ieromonahului **Alexie Kabaliuk**, momentul când, administrația Imperiului Austro-Ungar, în frunte cu Biserica Catolică, intentează procesul de aici de la Sighetu-Marmației, Maramures,. Astfel pe 29 decembrie 1913, a început procesul.

Pr. Mihai Sacaloș – Valea Vișeului

Smerenia – fereastră spre Dumnezeu

Tema secundară a tuturor fragmentelor citite la Apostol și Evanghelie în ultima perioadă este atenționarea asupra delăsării în viața spirituală, dar în special asupra fariseismului. Pe această atenționare a insistat mult și Mântuitorul, folosindu-se de orice ocazie pentru a le arăta celor ce se considerau credincioși exemplari, credința mult mai sinceră a celor judecați în mod greșit, desconsiderați de către majoritate.

Astăzi, la Evanghelie, am văzut exemplul sutașului, a cărui credință a fost lăudată pentru smerenia sa: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu”. Iar în această perioadă a postului, când slujim săptămânal Sf. Maslu, avem ocazia să ne amintim de alte astfel de exemple, pe care le regăsim în Evangheliile ce se citesc la acea slujbă: femeia cananeiancă a cărei fiică era bolnavă, vameșul Zaheu, considerat mare păcătos.

Prin astfel de episoade Mântuitorul ne atrage atenția asupra pericolului mândriei în credință. Apropiindu-Se de astfel de persoane care vin la El cu o credință sinceră, adevărată, dar mai presus de toate **smerită**, pentru că ei sunt conștienți de importanța Persoanei în fața căreia stau, Mântuitorul le atrage indirect atenția celor care se cred mult prea credincioși, mult prea

buni, exemplari, demni de laudă, cei care se consideră mereu deasupra celorlalți.

Chiar cu astfel de exemple negative încep fragmenetele evanghelice de la Maslu, în pilda samarineanului milostiv, unde vedem cum preotul și levitul (slujitorul de la Templu) care trec pe lângă rănit fără remușcări, demonstrând că această boală a mândriei în credință poate afecta pe oricine.

În ziua de azi un astfel de comportament poate fi numit cu ușurință comportament șmecheresc. Spunem că suntem credincioși, dar suntem prea șmecheri pentru a fi într-un totu supuși lui Dumnezeu. Iar aceasta numai și numai datorită delăsării dar mai ales a mândriei. Este o boală a cărei simptome le știm foarte bine, dar le ignorăm: când ne mândrim în fața altora, când vedem doar defecte, fără să ne intereseze cât de puțin aspectele pozitive ale celor din jur, sau realizările lor, atunci e clar că suntem atinși de această cancer spiritual.

De aceea, Mântuitorul ne atrage atenția să fim cu băgare de seamă, să fim atenți la noi înșine, și spune asta direct, sau prin pilde. Una dintre ele fiind citită chiar la maslu: pilda celor zece fecioare. Fericitul Ieronim, pe care îl pomenim chiar astăzi, după calendarul neândreptat, spune că cele 5 fecioare bune care nu și-au luat ulei de rezervă pentru candelile lor, îi reprezintă pe toți cei ce par a crede în Dumnezeu și se laudă că îl cunosc, dar neglijează practicarea virtuților, neglijează importanța exercițiilor spirituale. Întârzierea Marelui îi face pe mulți delăsători, nepăsători, îi face pe mulți să inverseze lista priorităților în viață.

Foarte interesant este exprimată greșeala aceasta în cea mai importantă scriere a lui Dostoievski, „Frații Karamazov”, atunci când el își imaginează o întoarcere, temporară, a Mântuitorului pe pământ; ar fi izgonit chiar de către cei credincioși (așa cum era mereu criticat de către farisei, care se credeau exemplari în credință). Faptul că a doua venire a Mântuitorului nu a venit în decursul unei vieți omenești i-a derutat pe mulți, și îi derutează în continuare, deturnându-i de la adevăratul scop al vieții spirituale, chiar de ar fi foarte credincioși: pentru că intervine delăsarea, nepăsarea. Marele Inchizitor îi spune Mântuitorului: „Tu le-ai făgăduit pâinea cerească, dar, iarăși te întreb, crezi, într-adevăr, că poate avea același preț în ochii stirpei omenești nevolnice, desfrânate și pururea nerecunoscătoare, ca pâinea reală, pământescă? Dacă în numele pâinii cerești,

se vor găsi câteva mii sau zeci de mii de suflete care să te urmeze, cum rămâne cu milioanele și zecile de mii de milioane de făpturi omenești incapabile să renunțe la hrana pământească pentru cea făgăduită în ceruri?”

Dintre „zecile de mii de milioane” de oameni ce trăiesc astăzi în lume, oare câți își trăiesc credința cu seriozitate, cu înflăcărarea și smerenia sutașului sau a cananeencei? Majoritatea preferă comoditatea fariseismului, a prefăcătoriei, a formalismului, pentru că acolo totul este clar, limpede, fără urmă de îndoială: „eu fac totul cum trebuie, nu îmi lipsește nimic, sunt mult mai credincios decât alții”. Nimic nu poate dărâma aceste certitudini. În timp ce smerenia și sinceritatea sunt tulburătoare, pentru că presupun recunoașterea și asumarea propriilor greșeli, neajunsuri, lipsuri, dar în vederea îmbunătățirii. Tot Marele Inchizitor surprinde această tristă realitate a mulțumirii de sine în mocirla patimilor: „De ce ai venit să ne tulburi? Căci venirea ta nu face decât să ne tulbure, cred că îți dai seama.”

Care este leacul acestei suferințe spirituale? Acceptarea faptului că rațiunea noastră este limitată, că judecata noastră este de multe ori strâmbă și nedreaptă, iar singurul care ne poate îndrepta mereu este tocmai Domnul: „Pune-ți nădejdea în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe priceperea ta. Pe toate căile tale gândește la Dânsul și El îți va netezi toate căările tale. Nu fii înțelept în ochii tăi; teme-te de Dumnezeu și fugi de rău” (Pilde 3, 5-7).

pr vicar Marius N. Lauruc

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul

După calendarul Iulian neîndreptat (stilul vechi), creștinii ortodocși ucraineni prăznuiesc, în data de 7 iulie, Nașterea Sfântului Proroc Ioan Botezătorul. Din Evanghelia Sf. Luca aflăm că Ioan provenea dintr-o familie de preoți, respectiv Zaharia și Elisabeta, mama sa. De asemenea, Sf. Luca relatează că Ioan a fost darul lui Dumnezeu pentru părinții săi, în vremea bătrâneților lor, când, în mod firesc femeia nu mai poate zămisli și naște prunci. Aceasta este dovada că Ioan a fost un prunc dăruit de Dumnezeu familiei sale, cât și

comunității din care făcea parte, ca rod al rugăciunilor intense, pe care părinții lui le-au înălțat către Dumnezeu, Care le-a ascultat rugăciunile și le-a dăruit un copil special.

Sfântul Ioan Botezătorul s-a retras în pustiul Iordanului la o vârstă fragedă, după ce a rămas orfan. Acolo dus o viață de aspră asceză, în post și rugăciune,

pregătindu-se pentru misiunea sa profetică de a-L vesti pe Mesia și de a boteza poporul. El a fost Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului Hristos.

Mântuitorul Hristos spune despre Ioan că este „cel mai mare om născut din femeie” (Mt. 11, 11). Sunt cuvinte mari prin care Domnul L-a caracterizat pe Ioan, deși știm că Sf. Proroc Ioan nu făcea lucruri extraordinare, minuni sau lucruri supraomenești. El îi învăța pe oameni, îi boteza în râul Iordan, propovăduia pocăința și critica aspru păcatul, îndemnându-i pe oameni la lepădarea păcatelor și urmarea poruncilor lui Dumnezeu, lucru ce i-a adus sfârșitul vieții pământești.

În acest context ne punem firesc întrebarea, în ce constă măreția acestui Profet? Sau ce lucruri speciale a făcut El ca Isus să-L numească „cel mai mare”?

Ioan Botezătorul este puntea de legătură între Vechiul Testament și Noul Testament, fiind primul om care L-a recunoscut pe Domnul încă din pânțele mamei sale: căci atunci când Maica Domnului a vizitat-o pe Elisabeta, pruncul Ioan a săltat în pânțele ca semn al plecării în prezența lui Hristos, deci, a fost **primul închinător** al Mântuitorului.

Învățătura Sa avea putere de convingere și de schimbare a vieții, pentru că era conformă cu viața pe care acesta o trăia zilnic, predicele lui fiind **însoțite de exemplul personal**.

În momentul în care oamenii au vrut să-l proclame Mesia, Acesta Se smerește și le răspunde că nu este El Mesia, ba mai mult, le zice că este atât de mic în raport cu adevăratul Mesia, încât nu este vrednic să-l dezlege Acestuia încălțăminte de picioarelor Lui. **Smerenia L-a înălțat** înaintea lui Dumnezeu.

Îndrăzneala **mărturisirii adevărului fără frică**, în fața oamenilor, chiar și fața regelui Irod, pe care l-a muștrătat pentru păcatul său, i-a adus moartea martirică. Ioan Botezătorul l-a muștrătat în mod public pe Irod Antipa pentru că a luat-o de soție pe Irodiada, care era chiar soția fratelui său (Filip), încă în viață. De asemenea, Ioan l-a înfruntat pentru toate relele pe care le făcuse. Sf. Proroc Ioan primește moartea cu demnitate, ceea ce reprezintă încă un motiv de cinstire a Prorocului Ioan de către creștinii de pretutindeni.

Am enumerat doar câteva exemple pentru care Hristos Îl numește pe Ioan, cel mai mare om născut din femeie, omul care prin exemplul vieții personale este și va fi pentru toate generațiile de creștini un model de urmat, de cinstit și de ascultat pentru a ne îndrepta viața și a-L afla pe Hristos Domnul, începând de acum, din această viață pământească.

Pr. Consilier dr. Ioan Iurcea

Să ne ferim de erezia reîncarnării!

Ce m-a determinat să scriu, mai profund, pe această temă?

O profesoară a rămas mirată, când un elev i-a spus: doamna profesoară, eu nu țin minte cum a fost viața mea în celălalt trup. Extraordinar, unde s-a ajuns cu erezia reîncarnării!

Mai sunt situații asemănătoare. De data asta, profesori creștini au vorbit elevilor despre reîncarnare. Aceste situații m-au determinat să fac un studiu mai

aprofundat despre erezia reîncarnării. Erezia reîncarnării, prostie de la religii necreștine.

Noi știm, conform mărturiei biblice că fiecare om are identitate proprie, are suflet propriu, are o singură viață părintească. Oasele lui Iacov au fost aduse din Egipt în țara sfântă (Ieș. 13,19).

Avem un exemplu foarte ziditor din viața proorocului Ilie. Când acesta a fost găzduit, din porunca lui Dumnezeu, în casa văduvei din Sarepta Sidonului. În acel răstimp a murit copilul acesteia, iar mama lui a rămas foarte dezamăgită. Proorocul Ilie a luat trupul copilului mort, l-a dus într-o altă cameră și s-a rugat lui Dumnezeu, zicând: „Doamne

Dumnezeul meu să se întoarcă sufletul acestui copil în el. Și a ascultat Domnul glasul lui Ilie; și s-a întors sufletul copilului acestuia în el și a înviat” (III Reg. 17, 21-22).

Deci, să reținem: sufletul copilului s-a întors la el. Așadar, sufletul lui nu a fost în alt trup. Mântuitorul nostru Iisus Hristos a făcut trei învieri din morți: 1). pe fiica sutașului Iair (Luca 8, 54), aflându-se în casa acestuia; 2). pe fiul văduvei din Nain (Luca 7, 14-15), în drum spre cimitir și 3). pe prietenul Său Lazăr, mort de patru zile (Ioan 11, 43-44), aflat deja în groapa cimitirului. Trupurile acestea au primit, la înviere, sufletele lor.

Când Mântuitorul nostru Iisus Hristos a murit, răstignit fiind pe cruce, Sf. Evanghelist Matei spune că: „... pământul s-a cutremurat și pietrele s-au despicat. Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat. Și ieșind din morminte după învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora” (Mt. 27, 51-53).

Tâlcuitorii Sf. Scripturi spun că acești sfinți care au înviat la moartea Mântuitorului și după aceea s-au arătat multora erau cunoscuți celor din Ierusalim, fiind mutați

la Domnul cu câțiva ani înainte, încât erau recunoscuți de către iudei. I-au recunoscut atât după fizionomie cât și după grai, darul ce aparține sufletului. Deci, au înviat fiecare cu sufletul său.

La schimbarea Sa la față, Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos a adus pe muntele Taborului pe Moise și pe Ilie (Mt. 17, 3, Mc. 9, 4, Lc. 9, 30). Sufletul lui Moise nu s-a aflat în alt trup.

Cum descrie Serafim Rose această groaznică erezie: „*printre ideile oculte larg discutate și uneori acceptate... chiar de către unii oameni de știință, se află ideea reîncarnării; anume că sufletul, după moarte, nu are de trecut prin judecata particulară și apoi de mers în locul hărăzit lui, din rai sau din iad, așteptând învierea trupurilor (conform învățăturii ortodoxe) și Judecata de Apoi, ci revine pe pământ și ocupă un nou trup, fie de animal și de om*” (Sufletul după moarte, trad. în lb rom., 2002, pag. 130).

Acest mare teolog și un neobosit cărturar amintește trei dogme ortodoxe importante care resping această învățătură ocultă. Creștinul ortodox din ziua de azi care se simte ispitit de această idee sau își pune întrebări asupra presupuselor dovezi în sprijinul ei este suficient să cugete asupra trei dogme creștine fundamentale, care duc în final la respingerea oricărei posibilități de reîncarnare.

1. Învierea trupului. Hristos a înviat din morți cu același trup în care a și murit moartea firească a oricărui om, devenind astfel pârga pentru noi, a tuturor oamenilor, ale căror trupuri vor fi la fel înviate în Ziua de Apoi, spre regăsirea sufletelor, în vederea dobândirii vieții veșnice din rai sau din iad, potrivit cu judecata lui Dumnezeu asupra vieții lor pământești. Acest trup înviază exact ca trupul lui Hristos însuși, dar va fi deosebit de trupurile noastre pământești prin aceea că va fi mult curățit, iar natura lui îngerească va predomina pentru că altfel nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu, unde nu este moarte sau stricăciune, dar totuși va fi același trup restaurat în chip minunat și potrivit vieții veșnice prin lucrarea lui Dumnezeu, după cum a văzut Ezechiel în vedenia „oaselor uscate” (Ezechiel 37. 1-14).

2. Răscumpărarea noastră de către Iisus Hristos. Dumnezeu a luat trup și prin viața Sa pământească și prin moartea pe cruce ne-a răscumpărat de sub stăpânirea păcatului și a morții. Prin Puterea Sa noi suntem mântuiți și pregătiți

în vederea dobândirii Împărăției Cerurilor (deci nu prin trecerea sufletului prin mai multe trupuri).

3. Judecata. „Și precum este rânduit oamenilor o dată să moară, iar după aceea să fie judecată” (Evr. 9, 27). Viața pământească este un proces unic și definitiv, după care nu mai urmează o „a doua șansă, ci numai judecata lui Dumnezeu (care este atât dreaptă cât și milostivă); omul este judecat după măsura stării sufletului său atunci când și-a încheiat viața de pe pământ” (Ibidem, pag. 134-135).

În cele ce urmează aș dori să amintesc de învățătura a trei mari duhovnici ai țării noastre.

1. Părintele Teofil Părăian întrebat de ce teoria reîncarnării contrazice Învierea Domnului? el spune: „gândiți-vă că, dacă e vorba de o teorie, o tot poți contrazice. Dacă ar fi vorba de un adevăr, atunci ar fi ceva, dar când e vorba de o simplă teorie... Domnule, dacă omul se mântuiește prin vieți succesive, printr-o experiență pe care o face, înseamnă că nu are Mântuitor, ci își este el însuși mântuitor, experiența îi este mântuitor. Or, noi credem că mântuirea se face prin Domnul Hristos, și atunci îți este de ajuns o singură viață ca să te întâlnești cu Domnul Hristos și să fii în veșnicie cu El, mai ales că desăvârșirea e fără hotar. Dacă ai trecut în cealaltă viață și duci o viață în plan spiritual, cum sunt sfinții, cum e Maica Domnului, nu rămâi în starea în care te găsește moartea, în sensul că nu mai poți progresa, ci progresezi în veșnicie, precum sfinții. Fiind fără hotar desăvârșirea, nu-i nevoie ca omul să revină pe alte planuri, pe planuri inferioare, în care faci și rele, pentru că nu poți spune că dacă ai făcut o experiență în viața asta, nu mai repeți niște lucruri rele într-o altă viață. În cazul acesta, viețile succesive aduc și încărcătură, nu aduc numai limpezire. Învierea Domnului Hristos are putere pentru suflet acolo unde se găsește acesta, nu trebuie să vie el să facă o experiență.

Acesta este un punct de vedere. Cei care susțin reîncarnarea poate au și ei punctele lor de vedere, însă noi, pentru că Biserica așa ne învață, credem așa, și Dumnezeu să ne ajute să ne desăvârșim cum credem noi, cum învață Biserica despre desăvârșire” (Veniți de luați bucurie, 2001, pag. 120).

2. Părintele Adrian Făgețeanu spune că: „chiar în Vechiul Testament, proorocul Ezechiel a avut o vedenie în care a văzut țarina plângerii, unde erau mii și mii de

cadavre. El vede că în oase vine Duhul Sfânt, le învelește în carne și-n piele, pe urmă începe Duhul Sfânt să sufle asupra lor și fiecare începe să se miște, înviază și încep să se roage, să-L laude pe Dumnezeu, să-L preamărească. Și noi spunem, în biserică: „Pe Tine Te lăudăm, pe Tine Te binecuvântăm. Doamne, și ne rugăm Ție, Dumnezeului nostru!”, nu? Deci, încă în Vechiul Testament, Ezechiel vede cum va fi învierea de apoi. Nu contează dacă ai ars într-un incendiu, dacă ai căzut din avion, te-ai înecat în mare, te-au mâncat fiarele sau... Nu contează nimic! Toate vor ajunge la înviere. Și atunci cum susțin ei teoria reîncarnării? Există o teorie a reîncarnării, care este foarte la modă” (Viața mea, mărturia mea, 2011, pag. 141-142).

3. Sf. Ilie Cleopa adaugă: „cea mai mare nebunie, păgânătate și rătăcire de la adevăr este de a crede cineva că sufletul omului după moarte intră în alte trupuri de dobitoace, de fiare, de păsări etc. În toată învățătura dumnezeieștilor Scripturi și Evangheliei lui Hristos, în învățăturile Sfinților Apostoli, ale Sfinților Părinți nu găsim vreo mărturie despre această rătăcire și păgânătate. Mîntuitorul nostru Iisus Hristos, în dumnezeiasca Sa Evanghelie, ne arată unde merg sufletele oamenilor după moarte, zicînd: „Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și s-a înmormântat” – apoi arătînd unde s-a dus zice: „Și în iad ridicându-și ochii săi fiind în chinuri el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui” (Luca 16, 22-23).

Iată deci unde merg sufletele oamenilor drepti și păcătoși după moarte. În rai, sânul lui Avraam, sau în iad, unde a mers bogatul cel nemilostiv.

De unde a ieșit această idee de a se crede că sufletele oamenilor după moarte se duc în alte trupuri? De unde a ieșit această nebună rătăcire că omul moare de multe ori și intră în diferite trupuri? Oare cei ce gîndesc această nebunie nu-l aud pe marele Apostol Pavel care zice: „Și precum este rînduit oamenilor ca o dată să moară iar după aceea să fie Judecata” (Evrei 9, 27; Iov 30, 25; Isus Sirah 14, 12; 40, 3-4). Oare nu aud acești rătăciți de la adevăr ce zice dumnezeiasca Scriptură: „Că mai înainte de a se întoarce țărâna în pămînt precum a fost. Și duhul la Dumnezeu, Cel ce l-a dat pe el” (Ecclesiast 12, 7)? Vedem dar destul de luminat că o dată i s-a dat omului să moară, cînd trupul se întoarce în pămînt și sufletul se întoarce la Dumnezeu, la Cel ce l-a dat pe el. Și nu arată că ar merge prin alte

trupuri cum bănuiesc cei fără minte și înțelegere. O dată moare omul cu trupul său și o dată va fi învierea morților. Auzi ce zice Domnul: „Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în care toți cei din mormânt vor auzi glasul Lui. Și vor ieși cei ce au făcut cele bune întru învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele întru învierea osândirii” (Ioan 5, 28-29). De unde a ieșit această păgânătate să se creadă că sufletele oamenilor, după moarte, intră în alte trupuri? Oare nu auzim ce zice marele Apostol Pavel: „Căci știm că dacă acest trup, locuința noastră cea pământească, se va strica, avem zidire de la Dumnezeu casă nefăcută de mână, veșnică în ceruri” (II Corinteni 5,1). Unii din cei rătăciți cred că omul s-ar naște de mai multe ori cu trupul și, auzind că Sfântul Ioan Botezătorul ar fi Ilie, au întrebat pe Sfântul Ioan Botezătorul zicând: „Dar cine ești tu? Ești Ilie?„. Zis-a el: „Nu sunt„. Apoi iar l-a întrebat: „Ești tu proorocul?„. Și a răspuns: „Nu”. Deci au zis lui: „Cine ești tu? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis (adică fariseilor). Ce spui tu despre tine însuși?„. El le-a zis: „Eu sunt glasul celui care strigă în pustie: «îndreptați calea Domnului!», precum a zis Isaia proorocul” (Îndrumări duhovnicești pentru vremelnice și veșnice, 2004, pag. 235-236).

Pr. dr. Nicolae Lauruc

DIN VIAȚA VICARIATULUI

З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

Cateheză la Centrul Biblic Lugoj

Astăzi, 2 mai, la Centrul de Studiu Biblic Ortodox din Lugoj, au fost studiate capitolele 7 și 8 din Evanghelia după Marcu.

Credincioșii prezenți au reușit să înțeleagă cât de important este să înțeleagă Cuvântul Domnului în defavoarea unor tradiții, care nu au valoare mântuitoare.

Înțelegem că simbolismul și înțelesul pedagogic al unor

tradiții este important pentru noi ca și creștini ortodocși, însă nu au valoare mântuitoare.

Ca exemplu, pentru a înțelege mult mai bine diferența dintre porunca biblică și tradiție, prezentăm împărtășirea credincioșilor la Sfânta Liturghie. Aceasta este porunca biblică, însă împărtășirea cu/fără lumânare ține de tradiție. Dacă te împărtășești fără lumânare nu înseamnă că Împărtășania nu este la fel de importantă ca și atunci când te împărtășești cu lumânare. Nu lumânarea este importantă, ci Împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Hristos este aducătoare de iertare și mântuire.

Aceasta nu înseamnă că simbolismul lumânării nu este bun, ci lumânarea nu trebuie să fie mai importantă decât împărtășania.

La acest aspect se referă Cuvântul Domnului de la Marcu 7, 1-23 studiat astăzi. În a doua parte a studiului biblic, am prezentat mai multe tradiții identificate din viața de zi cu zi a credincioșilor, tradiții care nu trebuie să acopere sau să desconsidere principalul lor scop. Astfel că am prezentat tradițiile legate de înmormântare privind colacul, coliva, lumânările, prosoapele, care au un simbolism foarte frumos însă principalul scop al înmormântării, al parastasului, nu sunt ele, ci rugăciunea făcută cu sinceritate și dragoste în fața lui Dumnezeu pentru cel decedat. Toate acele tradiții însoțesc ritualul înmormântării, însă ele nu sunt mai importante decât rugăciunea. Toate acele tradiții fără rugăciune nu au nicio valoare. Rugăciunea este cea care dă valoare ritualului.

Este important să înțelegem corect scopul și însemnătatea rânduielilor bisericești, care în multe zone sunt însoțite și de tradiții.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Ierom. Nicolae Danco

Vizită în Protopopiatul Lugoj

🇷🇺 În perioada 1- 3 mai am avut fericită ocazie să vizitez Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj. Vineri, 1 mai, la sediul Protopopiatului a avut loc ședința lunară a Protopopiatului. Alături de P.C. Pr. Protopop Petru Rosoca și preoții Protopopiatului am discutat, în cadrul ședinței, chestiuni administrative, provocări cu care se confruntă comunitatea ucrainenilor din Banat, precum și despre

implementarea unor proiecte în viitorul apropiat.

După ședință am vizat Mănăstirea “Sfânta Treime” Pereu, ctitoria părintelui Protopop, transformată într-un adevărat centru de spiritualitate ortodoxă, de către maica stareță Sofronia și de către neobositul duhovnic al Mănăstirii, părintele Nicolae Danco, coordonatorul Centrului de Studiu Biblic “Sf. Ioan Gură de Aur”.

Sâmbătă, 2 mai, am vizitat biserica ortodoxă ucraineană “Adormirea Maicii Domnului” din Timișoara, unică în Vicariat prin arhitectura sa deosebită. Un reper arhitectonic și spiritual, biserica păstorită de către Părintele Cristian Popovici, impresionează și prin pictura sa vie, în curs de execuție, oglindă a spiritualității ortodoxe ucrainene.

Duminică, 3 mai, am slujit Sfânta Liturghie în biserica ortodoxă ucraineană “Sfânta Treime” din Remetea Mică, păstorită de către Părintele Dan Dologa. Comunitatea ucrainenilor din Remetea Mică e formată, în mare parte, din ucraineni cu rădăcini în localitățile ucrainene din Maramureș: Valea Vișeului, Bistra și Crasna Vișeului. Credincioșii parohiei formează o comunitate unită și bine încheată în jurul bisericii și a părintelui paroh. Este impresionant modul în care toți credincioșii cântă în limba maternă Utrenia și Sfânta Liturghie. Cu toate că a trecut mai bine de o jumătate de veac de la stabilirea ucrainenilor în localitate, aceștia își păstrează moștenirea cea mai de preț: limba maternă și credința.

Parohiile Vicariatului sunt singurele organisme care au un impact real asupra conservării identității ucrainenilor din România, iar Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj reprezintă sufletul comunității ucrainenilor din Banat.

pr vicar Marius N. Lauruc

🇺🇦 В періоді 1-3 травня, я мав радісну нагоду зустрітися з частиною православних українців Банату. В п'ятницю, 1-го травня, поговорив з нашими священниками Луґожського Благодіння, відвідав наш чудовий монастир Переу. В суботу, 2-го травня, відвідав нашу церкву в Тімішорі, а наступного

дня служив Святу Літургію в Малих Реметах, де наші вірники зберігають свою віру, а через неї і свою рідну мову.

Парафії Вікаріату мають єдиний реальний вплив над зберіганням нашої української ідентичності, а Українське Православне Благочиння є живим серцем українців з Банату.

от вікарій Маріус М. Лаурук

Sighet – 700 de ani de atestare documentară

Joi, 14 mai, Municipiul Sighetu Marmăției a aniversat 700 de ani de la prima atestare documentară. Copia documentului semnat în anul 1326, distrus în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost descoperită de istoricul Teofil Ivanciuc.

Manifestările prilejuite de acest eveniment au debutat cu Ședința festivă a Consiliului Local, deschisă de gazda evenimentelor, Dl Primar Vasile Moldovan. În prezența reprezentanților autorităților locale, județene și naționale,

istoricilor, cercetătorilor și a invitaților din țară și străinătate, reprezentanții principalelor culte au adresat un cuvânt de felicitare. Părintele Vicar Marius N. Lauruc, a subliniat faptul că Sighetul nu este doar capitala Maramureșului istoric, ci și capitala ucrainenilor ortodocși din România, a celor peste 30.000 de credincioși ai Vicariatului. Însemnătatea spirituală a Sighetului, pentru credincioșii ortodocși este dată de suferința preoților și teologilor ortodocși în închisoarea sigheteană, în perioada comunistă, dar, mai ales de Sfântul ucrainean Alexie Kabaliuk. Mărturisitor al credinței ortodoxe în vremuri în care Ortodoxia era interzisă, condamnat în urma unui proces care a avut loc

la Sighet, ale cărui ecouri au ajuns în presa din Statele Unite ale Americii și Australia. Sf. Alexie, pentru misiunea și mărturisirea credinței ortodoxe în satele din preajma Sighetului, a pățit pentru credință în temniță sigheteană, în perioada în care Sighetul făcea parte din Imperiul Austro-Ungar. Pentru a cinsti această bogată moștenire spirituală, Vicariatul Ortodox Ucrainean a inițiat, în parteneriat cu Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței, evenimentul anual “Urmele sfinților ucraineni în România”, în preajma Duminicii tuturor sfinților români / ucraineni.

După-amiază, sediul Vicariatului a fost vizitat de către Ambasadorul României în Ucraina, Excelența Sa, Dl Alexandru Victor Micula, cu origini sighetene în strânsă legătură cu Parohia Ortodoxă Ucraineană Sighetu Marmăției. În cadrul discuțiilor purtate a fost evidențiat rolul unor sfinți și personalități istorice în stabilirea unor legături trainice între România și Ucraina.

Un nou slujitor pentru Vicariat

Duminică, 17 mai, din încredințarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, cu binecuvântarea Preasfințitului Iustin, Episcopul Maramureșului și Sătmărulei, Preasfințitul Timotei Sătmăreanul l-a hirotonit într-un ieromonah pe ierodiaconul Veniamin Hanțic, pe seama Mănăstirii “Adormirea Maicii Domnului”, Rona de Sus, Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu Marmăției. Hirotonia a avut loc în cadrul Sfintei Liturghii săvârșite cu ocazia hramului Mănăstirii Văleni, “Eroii Revoluției din 1989” / “Înălțarea

Domnului”.

Originar din Poienile de sub Munte, Părintele Veniamin este primul absolvent al Liceului Pedagogic “Taras Șevcenko” din Sighetu Marmăției care primește Taina Preoției. Viețuitor al Mănăstirii Sihăstria din anul 2011, Părintele a fost hirotonit ierodiacon în anul 2022, de către ÎPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei și a

absolvit Facultatea de Teologie Ortodoxă "Sfântul Dumitru Stăniloae", din Iași. Formarea sa ca monah la una dintre cele mai importante mănăstiri din țară reprezintă o adevărată binecuvântare pentru Vicariat.

Suntem profund recunoscători Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, Preacuviosului Arhimandrit Arsenie Popa, Starețul Mănăstirii Sihăstria pentru binecuvântările acordate în vederea materializării transferului Părintelui Veniamin în cadrul Vicariatului. De asemenea, mulțumim din suflet Preasfințitului Părinte Timotei Sătmăreanul, care a oficiat prima sa hirotonie pe seama Vicariatului, pentru îndrumările părintești oferite Părintelui Veniamin.

Îi dorim Părintelui Veniamin slujire îndelungată, pilduitoare și rodnică.

Vrednic este!

Axios!

pr vicar Marius N. Lauruc

Campania umanitară la Centrul de Studiu Biblic Lugoj

„Dorești să aduci bucurie unei familii nevoiașe?”, derulată de Centrul de Studiu Biblic Ortodox „Sf. Ioan Gură de Aur”, al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, a reușit și în luna mai, prin străduința voluntarilor și a credincioșilor români și ucraineni iubitori de Hristos, să dăruiască 50 de pachete cu alimente de bază, familiilor cu o situație financiară redusă din mai multe localități învecinate orașului Lugoj.

Dacă dorești să te implici și tu, să aduci bucurie unei familii nevoiașe, o poți face aducând alimente la Centrul de Studiu

Biblic din Lugoj, str. Memorandumului, nr. 4, în fiecare prima sâmbătă din lună, între orele 16-19.

Dumnezeu să răsplătească tuturor celor implicați!

Ierom. Nicolae Danc

Înmormântarea cântărețului din Parohia Valea Vișeului

Astăzi, 19 mai 2026, Parohia Ortodoxă Ucraineană “Pogorârea Sfântului Duh” din Valea Vișeului, județul Maramureș l-a condus pe ultimul drum pe cântărețul IVAN BODNARIUC, care a slujit cu devotament și dragoste Biserica lui Hristos timp de 28 de ani. Slujba înmormântării a fost săvârșită de un sobor de 6 preoți, condus de Părintele Vicar Marius Lauruc.

Ivan Bodnariuc a plecat în lumea celor drepti la vârsta de doar 60 de ani, lăsând în urmă o familie îndoliată și o

întreagă comunitate îndurerată de trecerea lui la cele veșnice. Ne exprimăm cea mai profundă recunoștință pentru activitatea sa exemplară, onestitatea și sinceritatea, care vor rămâne pentru totdeauna în inimile noastre.

Transmitem sincere condoleanțe familiei îndoliate și întregii comunități parohiale! Să-i însoțească nădejdea și credința în Dumnezeu, Cel Care ne-a încredințat că moartea este doar o trecere din această viață la cea veșnică! Dumnezeu să-l odihnească și să-l primească în Împărăția Sa! Veșnica pomenire!

Сьогодні, 19 травня 2026 року, Українська православна парафія «Зішестя Святого Духа» села Вишівська Долина Марамурського повіту провела в останню дорогу дяка ІВАНА БОДНАРЮКА, який протягом 28 років з відданістю

та любов'ю служив в Церкві Христовій. Похорон відправив собор із 6 священиків, на чолі з отцем Вікарієм Маріусом Лауруком.

Іван Боднарюк відійшов у вічність у віці лише 60 років, залишивши після себе скорботну родину та всю громаду, яка сумує з приводу його смерті. Висловлюємо найглибшу вдячність за його зразкову діяльність, чесність та щирість, які назавжди залишаться в наших серцях.

Висловлюємо щирі співчуття скорботній родині та всій парафіяльній громаді! Нехай їх супроводжують надія та віра в Бога, Який запевнив нас, що смерть — це лише перехід із цього життя у вічне!

Нехай Господь прийме його душу в Царстві Небесному і дарує йому вічний спокій! Вічна йому пам'ять!

Hramul Bisericii „Înălțarea Domnului” sărbătorit în Parohia Bistra

Astăzi, de praznicul Înălțării Domnului, Parohia Ortodoxă Ucraineană din Bistra din cadrul Vicariatului Ortodox Ucrainean Sighet, și-a sărbătorit hramul. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un sobor de 17 preoți ucraineni și români din parahiile învecinate, condus de părintele consilier Ioan Iurcea și de părintele protopop al Protopopiatului Ortodox Ucrainean Sighet, Petru Rahovan.

Cuvântul de învățătură în limba română a fost rostit de către părintele stareț Cleopa de la mănăstirea Portărița, iar în limba ucraineană de către

părintele consilier Ioan Iurcea. La sărbătoarea hramului a participat un număr impresionant de credincioși, precum și procesiunile din parahiile învecinate.

Bucuria Înălțării Domnului provine de la promisiunea făcută de Iisus Sfinților Apostoli: „Iată, Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor!” (Matei 28, 20). Hristos S-a Înălțat!

Сьогодні, на свято Вознесіння Господнього, Українська православна парафія села Бистрий, що входить до складу Українського Православного Вікаріату в Сіреті, відсвяткувала своє храмове свято.

Святу Літургію відслужив собор із 17 українських та румунських священників із сусідніх парафій, очолюваним отцем-радником Іваном Юрчею та протопопом Українського Православного Протопопіату Сірет Петром Рахованом.

Проповідь румунською мовою виголосив отець ігумен Клеопа з монастиря Портеріца, а українською мовою – отець-радник Іван Юрча. На храмовому святі була присутня велика кількість віруючих, а також процесії з сусідніх парафій.

Радість Вознесіння Господнього походить від обітниці Христа святим апостолам: «Ось, Я з вами по всі дні, аж до кінця віку!» (Матвія 28, 20).

Христос Вознісся!

Hramul bisericii „Înălțarea Domnului” în Parohia Dragomirești

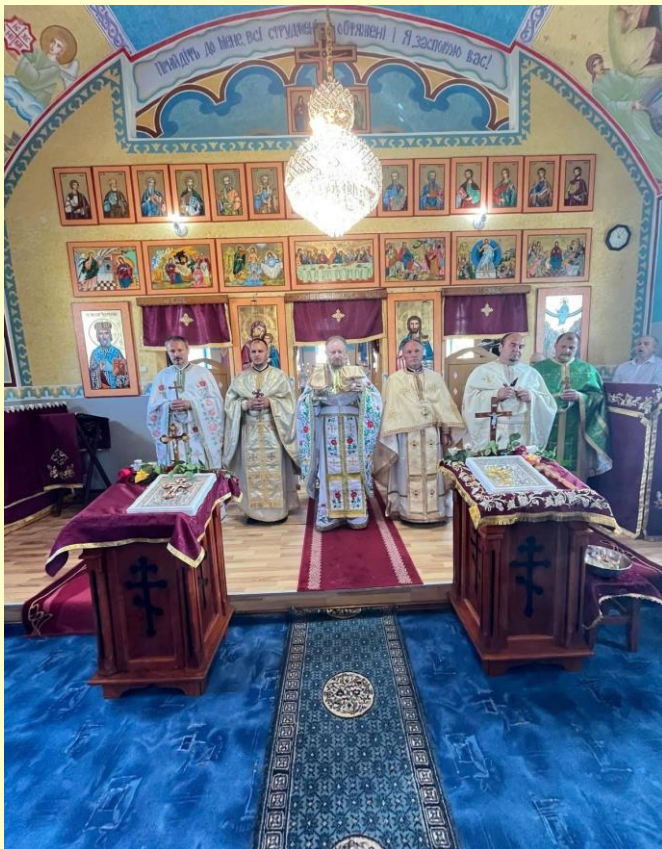
Duminică, 24 mai 2026, Biserica parohiei ortodoxe ucrainene "Înălțarea Domnului" din Dragomirești a îmbrăcat haine de sărbătoare cu ocazia hramului.

Dumnezeiasca Liturghie a fost săvârșită de un sobor de preoți.

Alături de părintele paroh Clempușac Olvin Valerian, au slujit:

- ✙ părintele Vasile Iulian Ulici de la parohia ortodoxă română Remetea Luncă, care a rostit și cuvântul de învățătură;
- ✙ părintele Petru Trainoschi de la parohia ortodoxă ucraineană Pădureni;
- ✙ părintele Mihai Cinar de la parohia ortodoxă ucraineană Știuca;
- ✙ părintele Vasile Mareniuc de la parohia ortodoxă ucraineană Petroasa Mare;
- ✙ părintele Ioan-Virgil Brotnei de la parohia ortodoxă ucraineană Lugoj.

După otpustul Sfintei Liturghii, conform tradiției, a avut loc înconjurarea

bisericii cu citirea pericopelor evanghelice și ecteniile specifice hramurilor, pomenirea celor adormiți și miruitul credincioșilor. Ziua a fost înfrumusețată de cântările și pricesnele procesiunilor (protesiilor) din Știuca, Petroasa Mare și a parohiei gazdă purtând frumoasele costume populare tradiționale ucrainene maramureșene.

La final toți invitații au participat la agapa frățească oferită de parohie la Căminul cultural din sat.

✝ Doamne primește jertfa și rugăciunile tuturor!

pr. Ioan-Virgil Brotnei

Instalarea noului stareț la Mănăstirea Ruscova

Cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, astăzi, 1 iunie, Preasfințitul Părinte Timotei înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Slujba Vecerniei la Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul din Ruscova, Vicariatul Ortodox Ucrainean, Protopopiatul Sighetu Marmăției.

Cu acest prilej, Părintele ieromonah Gurie Bocicorec a fost hirotosit Protosinghel și a fost instalat în demnitatea de stareț al Mănăstirii.

Preasfinția Sa a subliniat, în cuvântul de învățătură, importanța rugăciunii de obște prin care dialogăm cu Dumnezeu și ne facem părtași ai darurilor Dumnezeiești, amintind și de greutățile și ispitele pe care trebuie să le rabde monahii și viețuitorii unei mănăstiri, care țin candela rugăciunii aprinsă, neîncetat.

Părintele vicar, Marius N. Lauruc a citit actul de numire și de ridicare în rang, emis de către Permanența Sfântului Sinod al BOR. Cu toții, clerul și poporul prezent la slujbă, i-am cântat "Vrednic este!" noului stareț al Mănăstirii și i-am urat mult succes și multă răbdare în noua misiune a bisericii lui Hristos.

Instalarea noului stareț la Mănăstirea Rona de Sus

Luni, 1 iunie, în a doua zi a Rusaliilor, Sărbătoarea Sfintei Treimi, la Mănăstirea Ortodoxă Ucraineană "Adormirea Maicii Domnului", Rona de Sus, și-a început activitatea noul stareț. Ca urmare a cererii părintelui arhim. Atanasie Ulici de a fi transferat în cadrul Episcopiei Basarabiei de Sud, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, l-a numit pe părintele Veniamin Hanțic stareț al Mănăstirii noastre. Originar din cea mai

mare comună a ucrainenilor din România, Poienile de sub Munte, Maramureș,

părintele Veniamin a absolvit Liceul Pedagogic "Taras Șevcenko" din Sighetu Marmăției și Facultatea de Teologie Ortodoxă "Sf. Dumitru Stăniloae", Iași. Format ca monah la una dintre cele mai mari mănăstiri din țară, Sihăstria, părintele Veniamin va continua proiectele începute la Mănăstirea Rona de Sus, aducând un strop din viața liturgică a Sihăstriei.

Îi dorim părintelui stareț Veniamin o păstorire rodnică!
Bun venit acasă!

pr. vicar Marius N. Lauruc

 У понеділок, 1 червня, на другий день П'ятидесятниці, Свято Святої Трійці, в Українському Православному монастирі «Успіння Пресвятої Богородиці», Верхня Рона, розпочав свою діяльність новий ігумен. На прохання отця архімандрита Атанасія Уліч про переведення до єпархії Південної Бессарабії, Блаженніший Даниїл, Патріарх Румунської Православної Церкви, призначив отця Веніаміна Ганцика настоятелем нашого монастиря. Родом з найбільшого українського села з Румунії, Поляни, Марамуреш, отець Веніамін закінчив Педагогічний Ліцей імені Тараса Шевченка в Сігеті Мармацієй та факультет православного богослов'я імені Святого Димитру Станилоае в Яссах. Сформований як монах в одному з найбільших монастирів країни, Сігастрія, отець Веніамін продовжить проекти, розпочаті в монастирі Верхня Рона, привносячи краплю літургійного життя Сігастрії.

Бажаємо отцю ігумену Веніаміну плідного пастирського служіння!

Ласкаво просимо додому!

от. вікарій Маріус М. Лаурук

Hramul Bisericii Pereu

Astăzi, 1 iunie 2026, cu binecuvântarea Sfintei Treimi, Dumnezeuul nostru, a fost săvârșită slujba hramului mănăstirii noastre ucrainene din Banat, Sfânta Treime, Pereu.

Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un numeros sobor de preoți ucraineni și români, în frunte cu Pr. Protopop Ionuț Furdean, protopop al Protopopiatului Ortodox Român din Lugoj.

La aceasta frumoasă sărbătoare a mănăstirii noastre au participat foarte mulți credincioși români și ucraineni din satele și orașele apropiate, multi dintre ei fiind îmbrăcați în haine tradiționale.

Hramul mănăstirii a fost înfrumusețat și de participarea celor două protesii din Știuca și Petroasa Mare, sate ucrainene, în frunte cu preoții lor vrednici.

Mulțumim tuturor celor care ați luat parte la sărbătoarea mănăstirii noastre!

Dumnezeu să ne binecuvânteze cu mult har și bucurie!

Sărbătoarea Hramului în Parohia Remetea Mică

Parohia Ortodoxa Ucraineană Remetea Mică a fost astăzi îmbrăcată în haine de sărbătoare, zi deosebită pentru credincioșii ortodocși ucraineni, mai ales pentru că au sărbătorit hramul bisericii.

Sfânta Liturghie a fost oficiată de un sobor de 7 preoți ucraineni, în frunte cu părintele protopop.

Cuvântul de învățătură a fost ținut de către Părintele Protopop Petru Rosoca prin care a arătat importanța Sfintei Treimi în ajutorul mântuirii noastre.

Biserica a fost înconjurată după tradiția locală cu citirea evangheliei și ecteniile speciale, având în frunte protesiile formate din copiii minunați ai parohiei noastre și de la parohia ortodoxă ucraineană Soca.

Cu acest prilej al hramului bisericii am încercat să menținem tradiția ucraineană adusă de la câteva Parohii Ortodoxe Ucrainene din Maramureș.

La finalul hramului oaspeții bisericii și nu numai au servit împreună agapa frățască după modelul apostolic.

Slavă Bunului Dumnezeu pentru toate binecuvântările de care se bucură Parohia noastră!

„Rusaliile”- hram la Poienile de sub Munte

În data de 2 iunie 2026, cea mai mare parohie din cadrul Vicariatului, Poienile de Sub Munte nr. 1, și-a sărbătorit hramul bisericii, „Pogorârea Sfântului Duh”.

Sfânta Liturhie a fost oficiată de un sobor de 14 preoți, în frunte cu părintele vicar Marius Nicolae Lauruc și părintele protopop Petru Rahovan. Predica în limba ucraineană a fost rostită de părintele vicar. În cuvântul său, sfinția sa a explicat semnificația

profundă a rugăciunilor și stihirilor de la acest mare praznic, subliniind faptul că toate rugăciunile și cântările ne vorbesc despre nașterea Bisericii. De asemenea, i-a îndemnat pe credincioși la trăirea credinței prin fapte concrete, urmând îndemnul Sfântului Apostol Pavel din Epistola către Efeseni. În încheiere, părintele vicar a vorbit despre importanța darurilor Duhului Sfânt, pe care trebuie să le folosim pentru a ne apropia de Dumnezeu și pentru a-L cunoaște mai bine.

Predica în limba română a fost rostită de părintele protopop. Acesta a vorbit despre Sfânta Treime și despre felul în care Dumnezeu, prin persoanele Sfintei Treimi, lucrează în viața noastră de zi cu zi. A amintit, totodată, că în Ziua Cincizecimii s-a împlinit prorocia de la Ieremie 36, 26 și a vorbit despre atributele și însușirile Duhului Sfânt. În încheiere, părintele protopop i-a îndemnat pe credincioși să

reflecteze la responsabilitatea fiecăruia de a-și trăi credința prin fapte, amintind că trupul nostru este templu al Duhului Sfânt.

La finalul Sfintei Liturghii, preacucernicul părinte paroh Visovan Adrian a adus calde mulțumiri preoților prezenți, autorităților locale și județene, Consiliului parohial, cântăreților, tuturor celor prezenți, precum și celor care s-au implicat trup și suflet în organizarea acestui eveniment atât de important pentru comunitate.

Credincioșii ortodocși ucraineni din această comunitate sunt oameni extrem de harnici și cu o credință profundă. Ei păstrează cu sfințenie tradițiile și portul popular al locului, transmițându-le cu multă dragoste și responsabilitate tinerelor generații.

Pr. Șanta Iulian

Sărbătoarea Hramului „Pogorârea Duhului Sfânt” la Valea Vișeului

Astăzi, în a treia zi de Rusalii, Parohia Ortodoxă Ucraineană „Pogorârea Sfântului Duh” din Valea Vișeului și-a sărbătorit hramul bisericii.

Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un sobor de 18 preoți din parohiile învecinate, în frunte cu părintele consilier Ioan Iurcea. Cuvântul de învățătură în limba română a fost rostit de părintele consilier, iar cel în limba ucraineană de părintele vicar emerit Nicolae Lauruc.

Sărbătoarea hramului a fost înfrumusețată de fetele din procesiune și de numeroșii credincioși îmbrăcați în haine tradiționale.

Părintele paroh Mihai Sacaloș a mulțumit bunului Dumnezeu, preoților prezenți, cântăreților de la străină, fetelor din procesiune, credincioșilor participanți la Sfânta Liturghie și tuturor celor care s-au jertfit pentru buna desfășurare a acestui eveniment.

Slavă lui Dumnezeu pentru binecuvântările revărsate asupra noastră în această zi de mare sărbătoare!

Сьогодні, у третій день П'ятидесятниці, Українська православна парафія «Зішестя Святого Духа» у Вишавській Долині відсвяткувала своє престольне свято.

Святу Літургію відслужив собор із 18 священників, у тому числі з сусідніх парафій, на чолі з отцем-радником Іваном Юрчею.

Проповідь румунською мовою виголосив отець-радник, а українською — почесний вікарій отець Микола Ларук.

Свято престолу прикрасили дівчата з процесії та численні віряни, одягнені в традиційному одязі.

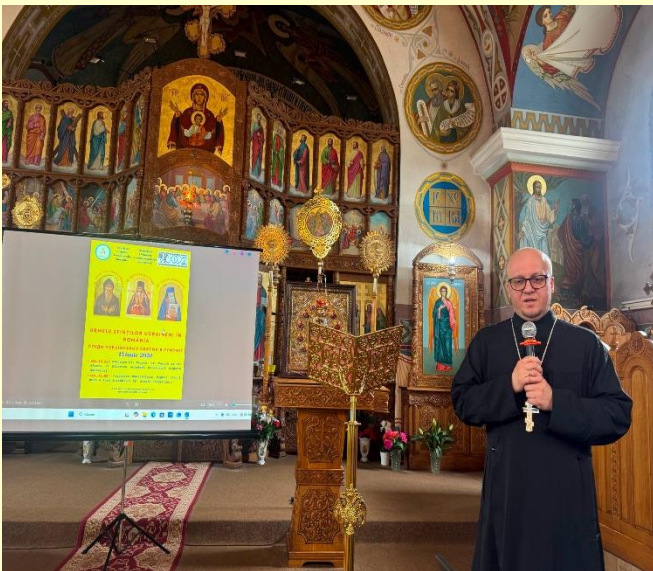
Парафіяльний священник Михайло Сакалош подякував Господу Богу, присутнім священникам, дякам та співакам з хору, дівчатам з процесії, християнам, які були присутні на Святій Літургії, та всім, хто доклав зусиль для успішного проведення цього заходу.

Слава Богу за благословіння та всі його дари у цей великий святковий день!

"Urmele sfinților ucraineni în România"

Duminica a doua după Rusalii este dedicată cinstirii tuturor Sfinților Români. La propunerea Părintelui Vicar Marius Lauruc, și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, sâmbătă, 13 iunie 2026, în ajunul Duminicii Sfinților Români, la Biserica "Înălțarea Sfintei Cruci" din Sighetu Marmăției, Vicariatul Ortodox Ucrainean din România, în parteneriat cu Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței din Sighet, a organizat Simpozionul „Urmele sfinților ucraineni în România”.

Au fost evocați cei trei sfinți ucraineni: Sfântul Paisie de la Neamț (Velicikovski), Sfântul Vasile de la Poiana Mărului și Sfântul Alexie Carpatinul, care au revigorat monahismul ortodox, au promovat filocalismul și au apărât identitatea

ortodoxă în spațiul românesc.

Simpozionul a început cu rugăciunea Domnească „Tatăl Nostru” cântată de preoții ucraineni împreună cu publicul prezent, ceea ce a creat, de la bun început, o atmosferă de comuniune și unire în credință.

În deschiderea simpozionului Părintele Vicar, Marius Lauruc, a făcut o prezentare generală a celor trei Sfinți Ucraineni: Sfântul Paisie de la Neamț (Velicikovski), Sfântul Vasile de la Poiana Mărului și Sfântul Alexie

Carpatinul, care au marcat ortodoxia românească. Părintele vicar le-a reamintit celor prezenți faptul că din cauza dușmanului secular al ucrainenilor, mulți ucraineni s-au refugiat și încă se refugiază pentru a-și salva viața în țara noastră. Astfel, și-au găsit refugiul pe teritoriul Țărilor Române mulți oameni din Ucraina: ieromonahi, pictori, doctori, etc.

Părintele Consilier, Ioan Iurcea a prezentat referatul „Sf. Paisie - Înnoitor al vieții duhovnicești din mănăstiri”, subliniind contribuția duhovnicească pe care a avut-o Sf. Paisie în cele trei mănăstiri din Dragomirna, Secu și Neamț.

În continuare Părintele Protopop Petru Rahovan a vorbit despre viața și opera Sfântului Paisie, care a marcat profund spiritualitatea ortodoxă. Este vorba despre: Autobiografia - o confesiune sinceră și un document istoric prețios, Scrisorile Duhovnicești - o colecție de corespondență bogată cu ucenici, stareți și mireni și Dobrotolibie - traducerea monumentală în slavonă (și ulterior în română) a celebrei antologii patristice grecești Filocalia.

Despre Sf. Vasile de la Poiana Mărului a vorbit părintele Viorel Brotnei de la Parohia Orodoxă Ucraineană din Bistra, subliniind faptul că Sfântul Cuvios Vasile de la Poiana Mărului a fost un mare isihast și reînnoitor al monahismului ortodox. Activitatea sa esențială fiind legată de două repere fundamentale: a fost duhovnicul și cel care l-a călugărit pe Sf. Paisie Velicicovschi, iar învățătura sa centrală a așezat Rugăciunea lui Iisus ca armă supremă împotriva demonilor.

Părintele Mihai Sacaloș de la Parohia Ortodoxă Ucraineană din Valea Vișeului a prezentat viața și activitatea Sfântului Alexie Kabaliuk (Carpatinul), condamnat la închisoare pentru propovăduirea credinței ortodoxe, în urma unui celebru proces care a avut loc la Sighet. El a avut legături cu localitățile din stânga Tisei, de la Remeți până la Valea Vișeului. Parohia «Pogorârea Sf.Duh» din Valea Vișeului deține o părticică din Moaștele Sf. Alexie. De numele acestui Mare Sfânt se leagă și renașterea ortodoxiei în zona Transcarpatia, deoarece prin eforturile sale și ale altor misionari care i-au urmat, se estimează că în jur de 35.000 de credincioși din cadrul Bisericii Greco-Catolice au revenit la Biserica Ortodoxă.

Părintele Gheorghe Cinar de la Parohia Ortodoxă Ucraineană din Rona de Sus, de asemenea, a făcut o prezentare despre Sf. Alexie cu tema: „Sf. Alexie Carpatinul - mărturisitor în temnițele comuniste”. Sf. Alexie a suferit mai multe prigoane, a fost închis de mai multe ori, iar la Sighet a fost întemnițat timp de 4 ani și 5 luni. În 1918 a fost eliberat, iar după eliberare, a construit mai multe așezăminte monahale.

La rugămintea Părintelui Vicar, la Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței din Sighet, într-una din celule, a fost pusă o icoană cu Sf. Alexie. A urmat prezentarea Părintelui Vicar Emerit, Nicolae Lauruc, care a vorbit despre vremurile trăite de preoții noștri înainte de 1989, precum și despre traducerea din limba română în limba ucraineană a Acatistului Sf. Paisie Velicicovschi, lucrare de care s-a ocupat părintele însuși.

Simpozionul „Urmele Sfinților Ucraineni în România” s-a încheiat cu Troparul Sfântului Alexie, cântat de Corul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din Sighetu Marmatiei, timp în care Părintele Consilier Ioan Iurcea i-a uns cu untdelemn pe toți cei prezenți în biserică.

De la biserică, ne-am îndreptat pașii către Memorialul Sighet, unde preoții au cântat Troparul Sfântului Alexie, iar corul din Sighet, condus de doamna preoteasă Margareta Lauruc, a cântat o priceasnă dedicată Sfinților Ucraineni, care prin mărturisirea lor au întărit credința ortodoxă pe plaiurile noastre.

Pr. Consilier dr. Ioan Iurcea

Sfânta Taină a Maslului la Mănăstirea Rona de Sus

În Duminica Tuturor Sfinților, la Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” din Rona de Sus, al cărei stareț este părintele Veniamin Hanțic, a fost oficiată Taina Sfântului Maslu în sobor de preoți din cadrul Vicariatului.

Au participat părintele Vișovan Adrian de la Parohia Poienile de sub Munte 1, preotul Curac Ioan de la Parohia Poienile de Sub Munte 2, preotul Șanta Iulian de la Parohia Poienile de Sub Munte 3 și preotul Viorel Brotnei de la Parohia Bistra. Taina Sfântului Maslu a fost oficiată atât în limba ucraineană, cât și în limba română. La slujbă au participat credincioși din Rona de Sus și din Poienile de Sub Munte, satul natal al părintelui stareț.

La final, părintele Vișovan Adrian a vorbit despre importanța pocăinței, iar părintele stareț Veniamin Hanțic a mulțumit preoților și tuturor celor prezenți.

„Duminica tuturor sfinților” - Hram la Parohia Remeți

Duminica Tuturor Sfinților ne-a adunat astăzi, 7 iunie 2026, pe preoți și credincioși în număr mare la hramul bisericii Parohiei Ortodoxe Ucrainene din Remeți din cadrul Protopopiatului Sighet.

Sfânta Liturghie a fost oficiată de un sobor de 9 preoți, în frunte cu părintele

vicar, Marius Lauruc.

În timpul împărtășirii preoților elevii Scolii Generale din Remeți, pregătiți de doamna director Maria Ștefan, au cântat două pricesne: una limba română și două în limba ucraineană închinare Maicii Domnului.

Cuvântul de învățătură în limba română a fost rostit de părintele Grigore Luțai de la Parohia Săpânța, iar în limba ucraineană de către părintele vicar, Marius Lauruc.

Preotul paroh, Marius Clem, le-a mulțumit tuturor celor prezenți la Sfânta Liturghie, iar elevilor care au cântat pricesne le-a oferit diplome de mulțumire. Ziua hramului s-a încheiat cu o agapă frățească.

„Pe toți sfinții pomenindu-i”, i-am dat slavă lui Dumnezeu pentru această binecuvântată zi!

У неділю Всіх Святих, сьогодні, 7 червня, у церкві Української Православної Парафії в місцевості Ремеці, що входить до складу Сігетського Протопоп'яту, зібралася велика кількість священників і віруючих на храмове свято.

Святу Літургію відслужив собор із 9 священників на чолі з отцем вікарієм Маріусом Лауруком.

Під час причастя священників учні Восьмирічної школи з Ремеці, підготовлені директоркою Марією Штефан, виконали дві релігійні пісні: одну румунською мовою та дві українською, присвячені Божій Матері.

Проповідь румунською мовою виголосив отець Грігоре Луцай від парафії Сепинца, а українською мовою — отець вікарій Маріус Лаурук.

Парафіяльний священник Маріус Клем подякував усім присутнім на Святій Літургії, а учням, які співали, вручив подячні грамоти. День храмового свята завершився братньою трапезою.

«Всіх святих пом'янувши», ми прославили Бога за цей благословенний день

Centrul de Studii Biblice ajută oamenii nevoiași

„Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit" Matei 25, 35.

Centrul de Studiu Biblic Ortodox „Sfântul Ioan Gură de Aur", al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, alături de voluntarii și credincioșii implicați, reușește și în această lună să ofere sprijin familiilor cu o situație financiară redusă din Lugoj și satele vecine.

Au fost dăruite 50 de pachete cu alimente de baza in Numele lui Hristos.

Dumnezeu să aducă bucurie și mântuire în viața celor ce se implică în acest frumos proiect filantropic.

Ierom. Nicolae Danco

Cerc Pastoral la Parohia Campulung la Tisa

În data de 16 iunie 2026 Vicariatul Ortodox Ucrainean din România a desfășurat primul Cerc Pastoral-Misionar, al cărui patronul spiritual este Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț (Velicicovschi), marele teolog și înnoitor al monahismului ortodox din secolul al XVIII-lea și îndrumător al vieții duhovnicești. Tema cercului a fost: „Familia creștină - spațiu al iubirii și al sfințirii, în Noul Testament: Respectul pentru autoritatea și armonia familială”, gazda acestei întâlniri fiind părintele Gheorghe Chascear, parohul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din Câmpulung la Tisa. Părintele Victor Petrovai de la Parohia Ortodoxă Ucraineană Craciunești a folosit texte scripturistice drept temei și argument pentru a evidenția rolul și importanța familiei ca Taină (Sfânta Cununie), sfințită și binecuvântată de Însuși Mântuitorul Isus Hristos prin participarea Sa la nunta din Cana Galileii.

Întâlnirea s-a desfășurat sub coordonarea Părintelui Vicar Marius Nicolae Lauruc, care l-a felicitat pe părintele Victor Petrovai pentru lucrarea prezentată, iar părintelui Gheorhe Chascear i-a mulțumit pentru găzduire.

16 червня 2026 року Український Православний Вікаріат в Румунії провів перше пастирсько-місіонерське зібрання, духовним покровителем якого є святий Преподобний Паїсій Величковський (Нямецький), видатний український богослов, аскет і реформатор православного чернецтва XVIII століття та наставник духовного життя.

Темою круглого столу було: «Християнська сім'я — простір любові та освячення в Новому Завіті: повага до авторитету та сімейна гармонія», а

господарем цієї зустрічі був отець Георгій Хасчяр, настоятель Української Православної Церкви Кимпулунг-ла-Тіса (Довге поле над Тисою).

Отець Віктор Петровай від Української Православної Парафії Кречунешть (Кречунів) використав біблійні тексти як основу та аргумент для підкреслення ролі та значення сім'ї як Таїнства (Святого Шлюбу), освяченого та благословенного Самим Спасителем Ісусом Христом через Його участь у весіллі в Кані Галілейській.

Зустріч відбулася під керівництвом Отця Вікарія Маріуса Миколи Лаурука, який привітав отця Віктора Петровай з представленою доповіддю, а отцю Георгію Хасчяру подякував за гостинність.

Activitate pastorală a tinerilor în Parohia Valea Vișeuului

Vineri, 19.06.2026, am marcat începutul vacanței de vară printr-o întâlnire cu elevii Școlii Gimnaziale Valea Vișeuului și tinerii parohiei.

Am adus rugăciuni de mulțumire, încheind prin glasul tuturor copilașilor cu cântarea „Достойно есть» («Cuvine-se cu adevărat”).

Mai apoi timp de aproximativ o oră, am vizionat filmul „Pilde”, care a fost pe placul tuturor spectatorilor. Seara a culminat cu jocuri de copii, jocuri interactive și multe râsete, iar în sala multifuncțională „Sf. Alexie Carpatinul”, am servit cu toți un pahar de suc și un mic desert de

post. Mulțumiri tuturor părinților, în frunte cu doamna director care s-au alăturat acestui eveniment prin implicare!

Pr. Mihai Sacaloș

Conferința preoțească în Protopoiatul Ortodox Ucrainean Lugoj

Sâmbătă, 13 iunie, la sediul Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj a avut loc conferință preoțească dedicată sfinților ucraineni din România.

Conferința a fost prezidată de către Pr. Protop. Petru Rosoca și mai mulți preoți din cadrul Protopopiatului au susținut prelegeri dedicate sfinților ucraineni.

Au susținute următoarele referate:

- „Sfântul Alexie Carpatinul - Apostolul Transcarpatiei”, referat susținut de către Pr. Dologa Dan de la Parohia Remetea Mică, jud. Timiș.

- „O scurtă introducere despre Sfântul Paisie Velicickovski de la Neamț, de la ucenici la sfinți”, tema susținută de Pr. Petru Popovici de la Parohia Reșița, jud. Caras-Severin.

- „Viața și mănăstirile organizate de Sfântul Paisie Velicickovski”, prelegere susținută de către Pr. Petru Trainovschi, Parohia Pădureni, jud. Timiș

- „Postul și rugăciunea în opera Sfântului Paisie Velicickovski”, referat susținut de Pr. Nicolae Danco, duhovnic al Mănăstirii Ucrainene Pereu, jud. Timiș.

Temele au fost apreciate de către participanți, acestea aducând claritate și informații prețioase legate de contribuția sfinților ucraineni în viața bisericească ortodoxă din România.

Ierom. Nicolae Danco

Școala duminicală intră în vacanță / Недільна школа йде на канікули

Duminică, 14 iunie, elevii Școlii duminicale a Parohiei noastre au fost premiați cu ocazia încheierii cursurilor anului școlar 2025 / 2026. În anul care tocmai s-a încheiat, aceștia și-au consolidat cunoștințele de limba ucraineană pe baza auxiliarelor biblice în limba noastră maternă. Împietirea studiului religiei cu limba ucraineană nu reprezintă o noutate pentru ucrainenii din România. Încă din secolele 17-18 pe lângă multe din parohiile noastre funcționau școli confesionale. Actualmente, parohia noastră este singura din întreg Vicariatul Ortodox Ucrainean, care oferă cursuri duminicale într-un asemenea format. Astfel, elevii care doresc să învețe să scrie și să citească în limba ucraineană, neavând altă posibilitate, beneficiază de această oportunitate.

Le mulțumim părinților și bunicilor care îi încurajează și susțin pe tinerii noștri, pentru că fără această susținere din partea familiilor, cursurile Școlii duminicale nu ar fi fost posibile.

Îi felicităm pe elevii cursanți și le dorim vacanță plăcută!

Cursurile Şcolii duminicale vor fi reluate odată cu începerea anului şcolar 2026 / 2027.

P.S.: Câţiva din elevii noştri, din motive personale, nu au putut fi prezenţi la acest ultim curs.

pr vicar Marius N. Lauruc

У неділю, 14 червня, учні Недільної школи нашої парафії отримали похвальні грамоти з нагоди закінчення 2025/2026 навчального року. У році, який тільки що завершився, вони закріпили свої знання з української мови на основі біблійних посібників нашою рідною мовою. Переплетення вивчення релігії з українською мовою не є новим для українців Румунії. З XVII-XVIII століть у багатьох наших парафіях діяли конфесійні школи. Сьогодні наша парафія є єдиною в усьому Українському Православному Вікаріаті, яка пропонує недільні уроки в такому форматі. Таким чином, учні, які хочуть навчитися писати та читати українською мовою, не маючи іншої можливості, користуються цією можливістю.

Дякуємо батькам та бабусям і дідусям, які заохочують та підтримують нашу молодь, тому що без цієї підтримки сімей уроки Недільної школи були б неможливими.

Вітаємо учнів та бажаємо їм приємних канікул!

Уроки Недільної школи відновляться з початком 2026/2027 навчального року.

от. вікарій Маріус М. Лаурук

Sfântul Maslu săvârșit la Mănăstirea Rona de Sus

În duminica a 3-a după Pogorârea Sfântului Duh, zeci de credincioși din parohiile Protopopiatului Ortodox Ucrainean Sighetu Marmăției s-au adunat în rugăciune la Taina Sfântului Maslu, săvârșită la Mănăstirea “Adormirea Maicii Domnului” din Rona de Sus. Alături de părintele stareț Veniamin, de părinții Mihai Sacaloș din Valea Vișeului, Nicolae Covaci, din Bocicioiu Mare, Vasile Bocicorec, de la

biserica Spitalului orășenesc Vișeu de Sus, ne-am rugat pentru sănătatea trupului și a sufletului.

Nefiind o simplă slujbă, ci una din cele șapte Sfinte Taine, Maslul este adesea neînțeles. Prin cele șapte rugăciuni citite, preoții slujitori se roagă nu doar pentru sănătatea trupească ci și pentru cea sufletească. Așadar, această Taină se adresează nu doar celor care au suferințe sau neputințe fizice, dar și celor care au nevoie de sănătate sufletească, adică toți, fără nicio excepție. Cu toate acestea, Taina Maslului nu reprezintă un ritual prin care suntem feriți de suferințe trupești și sufletești. Credința noastră, în general, nu ne garantează ca vom fi feriți de astfel de probleme. Dimpotrivă, Taina Maslului reprezintă și un prilej de meditație asupra chemării noastre, a credincioșilor, asupra scopului întregului nostru efort pe plan spiritual. Vindecarea este, fără îndoială, darul lui Dumnezeu, însă, pentru noi, mai importantă decât vindecarea, ferirea de boli și de suferințe, este curățarea simțurilor în așa măsură încât să simțim prezența lui Dumnezeu în viața noastră și atunci când suntem sănătoși, și atunci când suntem bolnavi, și atunci când suntem feriți de ispite, dar și atunci când trecem, poate, prin cele mai grele încercări ale vieții noastre.

Poarta mănăstirii noastre din Rona de Sus este deschisă tuturor pelerinilor care caută o oază de liniște și de rugăciune, într-un cadru natural deosebit, într-o atmosferă de simplitate potrivită pentru rugăciune.

pr. Vicar Marius N. Lauruc

Părintele Dumitru Colotelo a trecut la cele veșnice

Astăzi, 28.06.2026, începând cu ora 09:00, Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul a săvârșit Sf. Liturghie la Biserica “Nașterea Maicii Domnului” din Drumul Taberei - București.

Preasfințitul a fost înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, din care a făcut parte pr. Sacaloș Mihai - delegat al Vicariatului Ortodox Ucrainean din România și pr. Vladimir Malcovici - paroh al parohiei ortodoxe ucrainene “Sf. Petru Movilă” din București.

După terminarea Sf. Liturghii, la orele 13:00, ierarhul, împreună cu preoții slujitori au săvârșit slujba înmormântării pentru pr. prof. dr. Dumitru Colotelo. După slujba de prohodire, trupul neînsuflețit al părintelui a fost înmormântat în cimitirul “Roșu” din capitală.

Veșnica lui pomenire!

pr. Mihai Sacaloș

„Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul”-Hramul Mănăstirii Ruscova

Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul ne-a reunit astăzi, 7 iulie 2026, la Mănăstirea din Ruscova-Oblaz ca să-i prăznuim Ocrotitorul.

La Sfânta Liturghie au slujit 14 preoți ucraineni și români, în frunte cu Pr. Vicar Marius Lauruc. Răspunsurile la strană au fost date de un cor de cântăreți din parohiile învecinate, care și-au armonizat vocile cu cântarea preoților.

Predica în limba română a fost rostită de Pr. Consilier Ioan Iurcea, iar în limba ucraineană a predicat Pr. Vicar Marius Lauruc.

Părintele Stareț Gurie Bocicorec a mulțumit tuturor celor prezenți, oferindu-le o agapă frățească în trapeza mănăstirii.

La finalul Sfintei Liturghii, biserica Mănăstirii „Nașterii Sfântului Ioan

Botezătorul” a fost înconjurată de o procesiune formată din fete cu prapori în mână, îmbrăcate în port popular, preoți și credincioși, citindu-se 4 pericope evanghelice.

A fost o zi înălțătoare de praznic în cinstea „celui mai mare om născut din femeie”!

Свято Різдва Святого Івана Хрестителя зібрало нас сьогодні, 7 липня 2026 року, у монастирі в Рускові-Облазі, щоб вшанувати її Покровителя.

Святу Літургію відслужили 14 українських та румунських священників на чолі з Отцем Вікарієм Маріусом Лауруком. Відповіді на хорах виконував хор співаків із сусідніх парафій, які гармонійно поєднували свої голоси зі співом священників.

Проповідь румунською мовою виголосив отець радник Іван Юрча, а українською промовив Отець Вікарій Маріус Лаурук.

Отець ігумен Гуріє Бочікорек подякував усім присутнім, запросивши їх на братську агапу в трапезну монастиря.

Наприкінці Святої Літургії, навколо церкви монастиря «Різдва Святого Івана Хрестителя» пройшла процесія, до якої увійшли дівчата в народних костюмах із прапорами в руках, священники та віруючі, під час процесії було прочитано 4 євангельські уривки.

Це був піднесений святковий день на честь «найвеличнішої людини, народженої жінками»!

Hramul bisericii ucrainene din capitala Banatului Montan

Duminică, 12 iulie, biserica ortodoxă ucraineană din Reșița și-a sărbătorit ocrotitorii, pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Biserica păstorită de către Părintele Petru Popovici este de peste un sfert de veac sufletul ucrainenilor din capitala Banatului Montan, păstrând cu sfințenie nu doar credința ci și identitatea noastră etnică și culturală.

Sfânta Liturhie a fost săvârșită de către un sobor de preoți ucraineni și români, în frunte cu pr. vicar Marius N. Lauruc și de părintele protopop Petru Rosoca.

În cuvântul de învățătură, părintele vicar a evidențiat principalele învățături ale apostolilor Petru și Pavel despre Biserică, despre unitatea creștinilor și mărturisirea credinței. Părintele protopop Petru Rosoca a scos în evidență exemplul Apostolilor Petru și Pavel care, deși au greșit înaintea lui Dumnezeu, reprezintă veritabile exemple de pocăință și de sfințenie pentru credincioși.

Părintele vicar a urat multă sănătate și spor în activitatea pastorală Părintelui Protopop și Părintelui paroh, ambii aflați sub ocrotirea Apostolului Petru. De asemenea, a felicitat comunitatea parohială păstorită cu vrednicie de către părintele paroh Petru pentru păstrarea credinței și a identității etnice ucrainene.

Părintele paroh a mulțumit tuturor celor prezenți și persoanelor implicate în organizarea hramului.

„Sfinții Apostoli Petru și Pavel” - Hramul Bisericii din Crasna Vișeului

De praznicul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, inima credincioșilor Parohiei Ortodoxe Ucrainene din Crasna- Vișeului - Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu Marmăției, bate mai tare și cu multă credință, în ziua de mare sărbătoare a hramului bisericii.

La biserica "Sfinții Apostoli Petru și Pavel din Crasna", în județul Maramureș, tradiția nu e doar amintire, ci viață trăită cu multă smerenie, dedicare și

multă responsabilitate față de Biserică. Portul tradițional dăinuie viu, colorat și luminos, iar cei mai frumoși promotori ai lui sunt tinerii în straie tradiționale, păstrate cu sfințenie, care duc mai departe credința părinților și dragostea pentru Biserică și neam.

Asemenea Sfinților Apostoli Petru - pe mărturisirea căruia Hristos a zidit Biserica, și Pavel - vasul ales care a dus Evanghelia până la marginile pământului, așa și noi suntem chemați să fim mărturie vie prin prezența noastră la sfânta biserică. Azi, la Sfânta Liturghie, săvârșită de părintele Protopop Petru Rahovan alături de un sobor de preoți, ne-am bucurat de cântările înălțătoare, de rugăciune stăruitoare, într-o trăire de sfințenie și har, păstrând vie legătura dintre altar, credință, enoriași, port și rugăciune în suflet.

În tradiția locului, înainte de Sfânta Liturghie a avut loc parastasul de obște și parastasul la mormântul vrednicului de pomenire părinte Ardelean Vasile.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Pr. Protopop Petru Rahovan în limba română, despre viața și activitatea Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Iar părintele paroh Ardelean Vasile a mulțumit tuturor celor prezenți, preoților slujitori, ostenitorilor, reprezentărilor autorităților locale, procesiunilor și credincioșilor prezenți într-un număr impresionant la această mare sărbătoare a comunității.

Să ne amintim de cuvintele Mântuitorului spuse Apostolului Petru: "Tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui." (Matei 16:18) și de cuvintele Sfântului Apostol Pavel, care și-a dăruit viața lui Hristos: "Căci mie, a trăi este Hristos, și a muri, câștig." (Filipeni 1:21).

Iar Sfântul Ioan Gură de Aur spunea despre cei doi mari Apostoli: "Petru și Pavel sunt stâlpii Bisericii, gurile Duhului, trâmbițele adevărului. Unul a fost chemat din pescuit, celălalt din prigoană, și amândoi au umplut lumea de lumină."

Întru mulți și binecuvântați ani! tuturor celor care poartă numele Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Pr. Protopop Petru Rahovan

Hramul Bisericii din Parohia Petroasa Mare

Duminică, 12 iulie 2026, de Sfinții Apostoli Petru și Pavel, după calendarul neîndreptat, biserica parohiei Petroasa Mare a îmbrăcat haină de sărbătoare cu prilejul hramului.

Bunul Dumnezeu a învrednicit frumoasa comunitate să prăznuiască sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel cu multă emoție, cu gândul la Dumnezeu și cu inima smerită.

Părintele paroh a mulțumit părinților slujitoti: Pr. Vasile-Cristian Ardelean, Pr. Petru Trainoski, Pr. Olivian Clempuşac, Pr. Mihai Cinar, Pr. Vasile-Iulian Ulici de la Parohia Ortodoxă Română Remetea Luncă.

Cuvântul de învățătură în limba ucraineană a fost rostit de către părintele Olvin Valerian Clempuşac iar în limba română a vorbit părintele Vasile Iulian Ulici.

Alături de membrii Cosiliului local în frunte cu Dl primar Ioan Cardaş, au fost prezenți enoriași din parohiile Soca, Dragomirești, Știuca, Pădureni și Lugoj, procesiuni din Soca, Dragomirești și Știuca.

Dumnezeu să răsplătească osteneala și truda lor. Sfinții Apostoli Petru și Pavel să mijlocească pentru noi înaintea Tronului lui Dumnezeu.

pr. Vasile Mareniuc

Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din Bocicoiu Mare

Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu Marmăției - de Sfinții Apostoli Petru și Pavel.

Pe 12 iulie, la Bocicoiu Mare, județul Maramureș, cerul și pământul se întâlnesc la umbra clopotelor, când biserica își îmbracă straiile de sărbătoare, iar credința satului prinde glas.

Sfinții Apostoli Petru și Pavel, ocrotitorii locașului sfânt, au fost sărbătoriți de

credincioșii din sat și din localitățile învecinate, care s-au unit în rugăciune spusă din inimă.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de către părintele ieromonah Veniamin Hanțic, stareț al Mănăstirii Ortodoxe Ucrainene “Adormirea Maicii Domnului” din Rona de Sus.

Părintele paroh Covaci Nicolae a mulțumit preoților slujitori, credincioșilor, autorităților locale și tuturor celor prezenți la această mare sărbătoare.

Fie ca Sfinții Apostoli Petru și Pavel să ocrotească biserica, preoții, ctitorii și toți fiii satului.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru această zi minunată!

Hramul Bisericii din Poienile de sub Munte III

Astăzi, 13 iulie 2026, Biserica Parohiei Ortodoxe Ucrainene Nr.3 din Poienile de sub Munte, unde cu vrednicie păstorește părintele Iulian Șanta, a îmbrăcat haină de sărbătoare.

Hramul bisericii „Soborul Sfinților Apostoli” a reunit preoții și credincioșii în rugăciune, aducând lumină și întărire duhovnicească prin Slujba săvârșită în cinstea celor care au propovăduit cuvântul Evangheliei.

Un sobor de 12 preoți, împreună cu cântăreți, au slujit Sfânta Liturghie. Predica în limba română a fost rostită de părintele Protopop Petru Rahovan, iar în limba ucraineană de părintele Consilier Ioan Iurcea.

Participarea fetelor, îmbrăcate în haine populare, la procesiune, care au intonat cântări în cinstea Sfinților Apostoli, a adus o notă de înălțare Slujbei Religioase.

Părintele paroh Iulian Șanta a mulțumit tuturor celor prezenți: preoților, protesiiilor și credincioșilor pentru implicare și pentru împreună slujire, oferind o agapă frățască după miruirea credincioșilor.

Pentru rugăciunile Sfinților Apostoli, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Сьогодні, 13 липня 2026 року, церква Української Православної Парафії № 3 з Полян, де гідно служить отець Юліан Шанта, вбралася у святкове вбрання.

Престольний день церкви «Собор Святих Апостолів» зібрав священників і вірян у молитві, даруючи світло та духовну силу завдяки Службі, відправленій на честь тих, хто проповідував Слово Євангелія.

Собор із 12 священників разом із дяками відслужив Святу Літургію. Проповідь румунською мовою виголосив отець Протопоп Петро Рахован, а українською — отець-радник Іван Юрчя.

Участь у протесії дівчат, одягнених у народні костюми, які співали пісні на честь Святих Апостолів, додала урочистості Богослужінню.

Парафіяльний священник Юліан Шанта подякував усім присутнім: священникам, протесіям та віруючим за участь і спільне служіння, та запросив на братську трапезу після мирування християн.

За молитви Святих Апостолів, Господи Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй нас!

Soborul Sfinților Apostoli - în cea mai vestică parohie ucraineană din România

Luni, 13 iulie, de Soborul Sfinților Apostoli, părintele vicar Marius N. Lauruc a slujit Sfânta Liturghie, alături de părintele paroh Marian Șanta, la biserica ortodoxă ucraineană “Sfântul Ierarh Nicolae” din Sânnicolau Mare.

În cuvântul de învățătură, părintele vicar a vorbit despre importanța vieții comunitare în Biserică, după învățăturile sfinților apostoli despre. Ispitele și exemplele negative au fost prezente în viața Bisericii de la început, pentru că toți credincioșii sunt oameni supuși greșelilor. Nici exemplele negative oferite de Anania și Safira, ori cele din Biserica din Corint (prezentate în prima Epistolă către Corinteni), nu i-au împiedicat pe Apostoli să propovăduiască despre imposibilitatea trăirii

credinței în afara Bisericii. În același mod, nici noi nu ar trebui să judecăm Biserica în funcție de exemplele negative, ci să ne trăim credința cu privirea ațintită asupra exemplelor pozitive oferite de către sfinți și credincioși. Cel mai potrivit mod de a-i cinsti pe sfinții apostoli este prin încercarea comunităților parohiale de a deveni aceea Biserică despre care aceștia au propovăduit.

În încheiere, părintele vicar a felicitat comunitatea parohială păstorită cu vrednicie de către părintele paroh Marian Șanta pentru păstrarea credinței și a identității etnice și pentru frumoasa viață comunitară trăită în spiritul Evangheliei cu bucurie, în jurul Tainei Euharistiei.

Comunitatea ucrainenilor din cel mai vestic oraș din țară s-a încheiat începând cu anul 1970, prin stabilirea unor familii de ucraineni, venite din Maramureș și Bucovina, iar temelia bisericii a fost pusă în anul 2002. Comunitatea ucrainenilor din Sânnicolau Mare este coagulată în jurul bisericii și al programului ei liturgic, trăind credința ca o mare familie. Spiritul de comuniune este puternic, originile etnice (ucraineană, română, bulgară și italiană) ale familiilor mixte ale parohiei îmbogățind spectrul cultural al parohiei.

Hramul bisericii din Maidan - Preloha din Crasna Vișeului - „Soborul celor 12 Apostoli”

Pe 13 iulie, sus, la cătunul Maidan, a fost sărbătoare mare, în a doua zi de praznic, în sânul comunității credincioșilor ortodocși ucraineni din Crasna Vișeului. Și cerul parcă a coborât mai aproape de credincioși.

La biserica din Maidan, închinată "Soborului celor 12 Apostoli", clopotele au chemat la rugăciune. Creștinii au venit de pe văi, din case risipite pe dealuri, s-au adunat în straie tradiționale, cu rugăciune în suflet și cu multă bucurie.

Sfânta Liturghie a fost săvârșită de către părintele paroh Vasile Ardelean, împreună cu părintele Viorel Brotnei, de la Parohia Ortodoxă Ucraineană Bistra, părintele Sacaloș Mihai, de la Parohia Ortodoxă Ucraineană Valea Vișeului, părintele Mihai Maghiar și Ieromonahul Atanasie de la Mănăstirea Petrova - Hera, Părintele Cozuc Alin, de la Parohia Ortodoxă Română Tisa.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de către preacucernicul părinte Sacaloș Mihai în limba ucraineană, iar părintele Viorel Brotnei a rostit cuvântul de învățătură în limba română. Preoții au îndemnat la rugăciune și au chemat pe toți la unitate, la misiune și la viețuirea după pilda Sfinților Apostoli.

Sus la Maidan, unde suntem mai aproape de Dumnezeu, unde creația lui Dumnezeu ne inspiră la pace, liniște sufletească și rugăciune, nu s-a săvârșit doar o slujbă; e

vorba despre continuitate, despre glasul strămoșilor în limba noastră maternă, care răsună frumos prin rugăciune, despre întâlnirea dintre cei de-acasă și cei veniți de departe, despre lumina care rămâne aprinsă în biserică după ce pleacă oamenii.

Fie ca Soborul Sfinților 12 Apostoli, să ocrotească cătunul Maidan, pe toți preoții slujitori, pe credincioșii din Crasna Vișeului și pe noi pe toți. Să ne dăruiască sănătate, pace, liniște sufletească, unitate și tărie în credință!

Hristos în mijlocul nostru!

Pr. Protopop Petru Rahovan

Tabăra bucuriei la Mănăstirea Pereu

Cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Mănăstirea Ortodoxă Ucraineană „Sfânta Treime”, Pereu, a organizat în perioada 14-16 iulie 2026, Tabără Ortodoxă a Bucuriei, Ediția a V-a.

La această tabără au participat 250 de copii din județele Timiș, Arad și Caras-

Severin, români și ucraineni.

De buna desfășurare a acestei tabere au avut grijă aproximativ 80 de voluntari, preoți, profesori, teologi, psihologi, medici etc.

Acești oameni au investit dragoste, răbdare și dăruire pentru ca toți copiii să simtă încredere, siguranță și bucurie alături de ei.

În cadrul acestei tabere au fost organizate mai multe ateliere de creație și jocuri pentru a dezvolta în sufletul participanților credința, frumosul, încrederea și dragostea față de Dumnezeu și față de aproapele.

În plus, tinerii participanți au avut parte de un campionat de fotbal, foc de tabără, seara talentelor, baie în râul Nădrăgel, drumeție și multe alte activități care au adus multă bucurie în aceste trei zile.

Mulți dintre copii s-au spovedit și s-au împărtășit cu Trupul și Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în cele trei zile, la Sfânta Liturghie.

Mulțumim tuturor celor implicați în organizarea Taberei!

Ierom. Nicolae Danco

„Sfântul Volodimir” – Hramul Parohiei Lugoj

Duminică, 26 iulie 2026, Biserica Ortodoxă Ucraineană din Lugoj a îmbrăcat haină de sărbătoare cu ocazia hramului.

În ajunul sărbătorii s-a săvârșit slujba de priveghere la care pe lângă părintele paroh au slujit: părintele protopop emerit Ilie Albiciuc, părintele Petru Pârmoni din Herendești și părintele Narcis-Cristian Tiron din Victor Vlad Delamarina, iar dimineața Acatistul Sf. Mare Cneaz Vladimir - ocrotitorul sfântului locaș. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un

sobor de preoți în frunte cu Părintele Vicar general al Vicariatului Ortodox Ucrainean din România, părintele Marius Nicolae Lauruc, care a și rostit cuvântul de învățătură. În predica sa, părintele vicar a subliniat importanța rugăciunii pentru conducători, pe temeiul îndemnurilor sfinților apostoli, prezentând, pe scurt, importanța Sfântului Cneaz Volodymyr pentru popoarele slave.

Alături de sfinția sa au făcut parte din sobor:

- P. O. Părinte Protopop Petru Rosoca, Protopop ortodox ucrainean de Lugoj,
- P. O. Părinte Protopop Ionuț Furdean, Protopop ortodox român de Lugoj,
- P. O. Părinte Protopop emerit Ilie Albiciuc,
- P. C. Părinte Nicolae Lalo dimpreună cu protesia de la parohia Cornuțel Banat,
- P. C. Părinte Cristian Vasile Popovici de la parohia Timișoara,
- P. C. Părinte Dumitru Daniel Popovici de la parohia Caransebeș,
- P. C. Părinte Petru Trainoschi alături de cântăreții de la parohia Pădureni,
- P. C. Părinte Dan Dologa de la parohia Remetea Mică,
- P. C. Părinte Mihai Cinar dimpreună cu protesia din parohia Știuca,
- P. C. Părinte Vasile Mareniuc dimpreună cu protesia din parohia Petroasa Mare,
- P. C. Părinte Valentin Popovici de la parohia Ostrov,
- P. C. Părinte Gheorghe Rusneac.

Mulțumiri au fost aduse și celor prezenți dintre oficialități și credincioși: domnului primar Călin Dobra, primarul Lugojului, d-nei director Anda Ursulescu-Lungu, director al L.T. Iulia Hașdeu din Lugoj, domnului Adrian Ardelean, domnului Florin Dumitru, doamnei Grecu Caterina (Domacris) și tuturor credincioșilor prezenți.

După înconjurarea bisericii, citirea pericopelor evanghelice specifice hramului, panihida mică pentru cei adormiți și săvârșirea vecerniei cu miruitul credincioșilor, oaspeții au fost invitați la agapa pregătită de credincioșii parohiei. Sărbătoarea s-a încheiat cu lansarea cărții P. O. Părinte Protopop emerit Ilie Albiciuc cu titlul "Тобі Господи" /Ție Doamne" - carte ce a încununat cei 30 de ani de jertfă și dăruire ai Părintelui Ilie Albiciuc pe tărâmul bănățean în slujba Protopopiatului Ortodox Ucrainean și a parohiei Sf. Vladimir din Lugoj. Pe lângă părinții și credincioșii Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj ne-au fost alături părintele Teofil Bradea, părintele ieromonah Nicolae Danco de la Mănăstirea Sfânta Treime din Pereu-Cireșu și părintele Petru Pârvoni de la parohia Herendesti.

Doamne primește jertfa și rugăciunile noastre!

pr. Virgil Ioan Brotnei